

I. *Obvestila***Skupna parlamentarna skupščina partnerskega sporazuma med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških skupin držav na eni strani ter Evropsko unijo in njenimi državami članicami na drugi**

21. zasedanje je potekalo od 16. do 18. maja 2011 v Budimpešti (Madžarska).

Zapisnik seje v ponedeljek, 16. maja 2011

Uradna ustanovna seja	
Zasedanje skupne parlamentarne skupščine	
Sestava skupne parlamentarne skupščine	
Akreditacija predstavnikov, ki niso poslanci	
1. Sprejetje dnevnega reda (AP100.908)	
2. Sprejetje zapisnika 20. zasedanja skupne parlamentarne skupščine (UL C 126 28. april 2011)	
3. Sporočila sopredsednikov, vključno s sklepi seje predsedstva 15. maja 2011	
4. Izjava komisarja za razvoj Andrisa Piebalgsa	
5. Čas za vprašanja Komisiji	
6. Ukrepi Komisije v zvezi z resolucijami, sprejetimi na 20. zasedanju skupne parlamentarne skupščine	
7. Razprava s komisarjem za razvoj Andrisom Piebalgsom – brez seznama govornikov	
8. Proračunska podpora kot sredstvo za izvajanje uradne razvoje pomoči v državah AKP Odbor za gospodarski razvoj, finance in trgovino Poročilo – Mohamed Abdalahi Uld Guelaje (Mavretanija) in Enrique Guerrero Salom	

Zapisnik seje v torek, 17. maja 2011

1. Vpliv evropske skupne kmetijske politike na države AKP	
2. Izjava ministra za nacionalno načrtovanje in namestnika predsednika komisije za nacionalno načrtovanje v zvezni vladi (Nigerija) Shamsudeena Usmana, predsedujočega Svetu AKP	
3. Čas za vprašanja Svetu AKP	
4. Razprava s Svetom AKP – brez seznama govornikov	
5. 1. zelo pomembna tema: razmere v Slonokoščeni obali	
6. Četrta konferenca Organizacije združenih narodov o najmanj razvitih državah od 9. do 13. maja 2011 v Istanbulu (Turčija)	

PV\879829SL.doc

7. Pot do 4. foruma na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu (Južna Koreja) konec leta 2011
Zaključek razprave z izjavo (s sodelovanjem poslancev združenja evropskih poslancev z Afriko (Association of European Parliamentarians with Africa (AWEPA))
8. Izzivi za prihodnost demokracije in spoštovanje ustavnega reda v državah AKP in EU
Odbor za politične zadeve
Poročilo – François Ibovi (Republika Kongo) in Olle Schmidt
9. Onesnaževanje voda
Odbor za socialne zadeve in okolje
Poročilo – Bobbo Hamatoukour (Kamerun) in Christa Klab
10. Razmere na Madžarskem in v sosednji regiji
Izmenjava mnenj s predstavniki madžarskih oblasti o upravljanju vodnih virov

Zapisnik seje v sredo, 18. maja 2011

1. Sprejetje zapisnikov sej v ponedeljek, 16. maja 2011, in torek, 17. maja 2011
2. 2. zelo pomembna tema: demokratične spremembe v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu: posledice za države AKP, Evropo in ves svet
3. Izjava madžarskega ministra za zunanje zadeve Jánosa Martonyija, predsedujočega Svetu EU
4. Čas za vprašanja Svetu EU
5. Razprava s Svetom EU – brez seznama govornikov
6. Poročilo o 6. regionalnem srečanju (centralna Afrika) v Kamerunu od 28. do 29. aprila 2011
7. Zbirna poročila z delavnic
8. Poročilo Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
9. Glasovanje o predlogih resolucij, predstavljenih v poročilih treh stalnih odborov
10. Glasovanje o nujnih predlogih resolucij
11. Glasovanje o predlogih sprememb poslovnika AKP
12. Glasovanje o izjavah
13. Razno
14. Datum in kraj 22. zasedanja skupne parlamentarne skupščine AKP - EU

Priloga I	Abecedni seznam članov skupne parlamentarne skupščine
Priloga II	Seznam navzočih na 21. zasedanju od 16. do 18. maja 2011 v Budimpešti (Madžarska)
Priloga III	Akreditacija predstavnikov, ki niso poslanci
Priloga IV	Sprejeta besedila
	– Resolucija o izzivih za prihodnost demokracije in spoštovanju ustavnega reda v državah AKP in EU (AKP-EU/100.919/11/konč.)
	– Resolucija o proračunski podpori kot sredstvu za izvajanje uradne razvojne pomoči v državah AKP (AKP-EU/100.900/11/konč.)
	– Resolucija o onesnaževanju vode (AKP-EU/100.915/11/konč.)
	– Resolucija o razmerah v Slonokoščeni obali (AKP-EU/100.957/11/konč.)
	– Resolucija o demokratičnih spremembah v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu: posledice za države AKP, Evropo in ves svet (AKP-EU/100.958/11/konč.)
	– Izjava o četrtem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu v Južni Koreji, 2011
	– Izjava o združevanju za zagotovitev splošnega dostopa v luči srečanja na visoki ravni o aidsu junija 2011
	– Predlogi sprememb poslovnika skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, ki jih je vložilo predsedstvo v skladu s členom 34 poslovnika

I

(Obvestila)

SKUPNA PARLAMENTARNA SKUPŠČINA PARTNERSKEGA SPORAZUMA MED ČLANICAMI SKUPINE AFRIŠKIH, KARIBSKIH IN PACIFIŠKIH SKUPIN DRŽAV NA ENI STRANI TER EVROPSKO UNIJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA DRUGI

BUDIMPEŠTA
(Madžarska)

ZAPISNIK SEJE V PONEDELJEK, 16. MAJA 2011

(2011/C .../02)

(Seja se je začela ob 11.00)

Uradna ustanovna seja

Skupščino so nagovorili:

David Matongo, sopredsednik skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, Louis Michel, sopredsednik skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, in Pál Schmitt, madžarski predsednik.

(Seja je bila prekinjena ob 12.20 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PRESEDUJOČI: Louis MICHEL

Sopredsednik

Zasedanje skupne parlamentarne skupščine

Sopredsednik je pozdravil vse udeležence.

Sestava skupne parlamentarne skupščine

Sopredsednik je sporočil, da bo seznam članov skupne parlamentarne skupščine, ki so ga posredovali organi držav AKP in Evropski parlament, priložen k zapisniku.

Akreditacija predstavnikov, ki niso poslanci

Sopredsednik je sporočil, da so prejeli štiri prošnje za akreditacijo predstavnikov, ki niso poslanci. V skladu s členom 17(1) sporazuma iz Cotonouja in členom 1 poslovnika skupne parlamentarne skupščine se njihova imena zabeležijo in vnesejo na seznam, ki bo priložen zapisniku.

1. Sprejetje dnevnega reda (AP100.908)

Dnevni red je bil sprejet v obliki, navedeni v zapisniku.

2. Sprejetje zapisnika 20. zasedanja skupne parlamentarne skupščine (UL C 126 28. april 2011)

Zapisnik je bil sprejet.

3. Sporočila sopredsednikov, vključno s sklepi seje predsedstva 15. maja 2011

Sopredsednik je poročal o sklepih s seje predsedstva 15. maja 2011.

Sprejeti so bili naslednji sklepi:

- a) stalni odbori bodo pripravili naslednja poročila:

Odbor za politične zadeve

- O temi poročila se bo odločalo na podlagi pisnega postopka.

Odbor za gospodarski razvoj, finance in trgovino

- Nihanje cen, delovanje svetovnih trgov kmetijskih proizvodov in njihov vpliv na varnost preskrbe s hrano v državah AKP.

Odbor za socialne zadeve in okolje

- Družbene in okoljske posledice rudarjenja v državah AKP.

- b) Predlogi sprememb k poslovniku, ki so jih sprejeli po posvetovanju z Odborom za politične zadeve, bodo predloženi skupščini v sprejetje 18. maja.
- c) Izjava o virusu HIV/aidsu, ki jo pripravi Odbor za socialne zadeve in okolje v luči srečanja Združenih narodov na visoki ravni o aidsu junija 2011, bo predložena skupščini v sprejetje s ploskanjem 18. maja.
- d) Predsedstvo bo razpravljalo o poročilih o občutljivih vprašanjih človekovih pravic, kot so posamezni primeri, in jih sprejelo. Odbor za politične zadeve bo obravnaval bolj splošna vprašanja s tega področja.
- e) Sopredsednika bosta podala izjavo za tisk o razmerah na Madagaskarju.

- f) Sopredsednika bosta povabila novega nigerijskega predsednika Mahamadouja Issoufouja, nekdanjega člana skupne parlamentarne skupščine, na 22. zasedanje skupne parlamentarne skupščine, ki bo potekalo v Sierr Leone.
- g) Predsedstvo bo napotilo misije za ugotavljanje dejstev v Vzhodni Timor, Ispro (Italija), na forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu (Južna Koreja), v Benin, na Fidži in v Slonokoščeno obalo.
- h) Predsedstvo bo napotilo misiji za opazovanje volitev v Demokratično republiko Kongo in Zambijo, pod pogojem, da bodo prejeli uradna povabila, ter da bo v okviru Evropskega parlamenta v ti državi napotena misija EU.

Sopredsednik je skupščino obvestil, da se je Ženski forum sestal v soboto dopoldan. Predsedovali sta mu Zita Gurmai in Mo-Mamo Karerwa, obravnaval pa je vprašanje žensk, ki soočajo z izzivi globalizacije.

Sopredsednik je sporočil roke za:

- predloge sprememb k predlogom sporazumnih resoluciji in drugim nujnim predlogom resolucij, o katerih se bo glasovalo: torek, 17. maj 2011 ob 12.00.
- vprašanja v zvezi z načini glasovanja: sreda, 18. maj 2011, ob 10.00, v pisni obliki.

Sopredsednik David Matongo je prebral izjavo novega nigerijskega predsednika Mamadouja Issoufouja.

4. Izjava komisarja za razvoj Andrisa Piebalgsa

Komisar je podal izjavo.

5. Čas za vprašanja Komisiji

Na Komisijo je bilo naslovljenih 33 vprašanj.

Komisija je na vprašanja predhodno odgovorila pisno, komisar pa je ustno odgovoril na naslednja dodatna vprašanja:

vprašanje št. 1 (Filip Kaczmarek) o desetletni strategiji za Afriko;

vprašanje št. 6 (Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing, Mauritius) o zeleni knjigi Komisije o razvojni politiki EU;

vprašanje št. 7 (Waven William, Sejšeli) o sporazumih razvojni pomoči;

vprašanje št. 9 (Gabi Zimmer) o cenah hrane in špekulacijah s hrano;

vprašanje št. 16 (Christa Klauß) o zaščiti, izobraževanju in krepitvi položaja ranljivih mladih in mladoletnih deklet s pobudami skupin G8 in G20 o razvojni pomoči;

vprišanje št. 17 (Michael Cashman, ki ga je nadomeščala Françoise Castex) o enakosti spolov in ženskah, okuženih z virusom HIV/aidsom, v podsaharski Afriki;

vprišanje št. 21 (Catherine Bearder) o načrtih Komisije glede sredstev in kadrovanja v socialnih sektorjih v GD DEVCO;

vprišanje št. 24 (Françoise Castex) o družinskem načrtovanju v okviru zavez skupine G8 v zvezi z zdravjem mater in otrok;

vprišanje št. 25 (Jo Leinen) o zagotavljanju vodnih virov v državah AKP;

vprišanje št. 33 (Musikari Kombo, Kenija) o tuberkulozi;

vprišanje št. 12 (David Martin) o spremljevalnih ukrepih za sektor banan;

vprišanje št. 13 (Linda McAvan) o shemi podpore za sektor bombaža in skladnosti razvojne politike;

vprišanje št. 14 (Assarid Imbarcaouane, Mali) o bombažu;

vprišanje št. 18 (Niccolò Rinaldi, ki ga je nadomeščala Fiona Hall) o naravnih nesrečah in državah AKP;

vprišanje št. 19 (Horst Schnellhardt) o dostopnosti zdravil za uporabo v veterinarski medicini in osnovni veterinarski oskrbi v Afriki;

vprišanje št. 27 (Norbert Neuser) o univerzalnem dostopu do energije;

vprišanje št. 28 (Fiona Hall) obravnavanju prosilcev za azil, ki so se vrnili v Demokratično republiko Kongo;

vprišanje št. 29 (Olle Schmidt) o sporazumu iz Cotonouja in Kubi;

vprišanje št. 30 (Tešome Toga, Etiopija, ki ga je nadomeščal Tesfaje Daba) o sodelovanju EU s Severnim in Južnim Sudanom;

vprišanje št. 31 (Marielle de Sarnez, ki jo je nadomeščal Olle Schmidt) o volilni krizi v Srednjeafriški republici;

vprišanje št. 32 (Elie Hoarau) o razmerah na Madagaskarju.

Avtorji vprišanj 8, 10, 11, 15, 20 in 23 niso imeli dodatnih vprišanj.

Avtorji vprišanj 2, 3, 4, 5, 22 in 26 na seji niso bili navzoči.

6. Ukrepi Komisije v zvezi z resolucijami, sprejetimi na 20. zasedanju skupne parlamentarne skupščine

Komisar je omenil dokument o nadaljnjih ukrepih Komisije v zvezi z resolucijami, ki jih je sprejela skupna parlamentarna skupščina v Kinšasi (Demokratska republika Kongo).

7. Razprava s komisarjem za razvoj Andrisom Piebalgom – brez seznama govornikov

Komisar je podal uvodno predstavitev o odnosu med upravljanjem, demokracijo in razvojem.

Govorili so: Rabindre T. Parmessar (Surinam), Olle Schmidt, Gay Mitchell, Maria da Graça Carvalho, Waven William (Sejšeli), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Musa Husein Naib (Eritreja) in Fatima Hajaig (Južna Afrika).

Komisar je odgovoril na vprašanja poslancev.

8. Proračunska podpora kot sredstvo za izvajanje uradne razvojne pomoči v državah AKP

Odbor za gospodarski razvoj, finance in trgovino

Poročilo – Mohamed Abdalahi Uld Guelaje (Mavretanija) in Enrique Guerrero Salom

Enrique Guerrero Salom in Mohamed Abdalahi Uld Guelaje (Mavretanija) sta predstavila svoje poročilo.

Komisar je na to temo podal izjavo.

Govorili so: Frank Engel, Françoise Castex, Waven William (Sejšeli), Louis Michel, Job Yustino Ndugai (Tanzanija), Robert Sturdy, Milner Tozaka (Salomonovi otoki), Mo-Mamo Karerva (Burundi), Elie Hoarau, Amadou Ciré Sall (Senegal), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Patrice Tirolien, Michael Gahler, Emmanuel Kwasi Bandua (Gana), Michèle Striffler, Komi Selom Klassou (Togo), Denis Polisi (Ruanda), Musikari N. Kombo (Kenija), Assarid Imbarcaouane (Mali) in Ana Rita Geremias Sithole (Mozambik).

Abdalahi Uld Guelaje (Mavretanija), Enrique Guerrero Salom in komisar Andris Piebalgs so zaključili razpravo.

(Seja se je končala ob 18.15)

David MATONGO in
Louis MICHEL

Sopredsednika

Mohamed Ibn CHAMBAS in
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Generalna sosekretarja

ZAPISNIK SEJE V TOREK, 17. MAJA 2011

(2011/C.../02)

(Seja se je začela ob 9.00)

PRESEDUJOČI: David MATONGO

Sopredsednik

Sopredsednik je sporočil, da je 17. maj mednarodni dan boja proti homofobiji in transfobiji.

1. Vpliv evropske skupne kmetijske politike na države AKP Razprava brez resolucije

Jerzy Plewa (Evropska komisija) je imel predstavitev.

Govorili so: Horst Schnellhardt, Linda McAvan, Netty Baldeh (Gambija), Liam Aylward, Rajesshree Kumaree Deerpalsing (Mauritius), François Alfonsi, Musikari Kombo (Kenija), James Nicholson, Amadou Ciré Sall (Senegal), Elie Hoarau, Giancarlo Scottà, Glen Noel (Granada), Waven William (Sejšeli), Christa Klaß, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Zita Gurmai, Komi Klassou (Togo), Marija Nedelčeva, Fatima Hajaig (Južna Afrika), Michèle Striffler in Assarid Imbarcaouane (Mali).

Jerzy Plewa (Evropska komisija) je odgovoril na vprašanja.

2. Izjava ministra za nacionalno načrtovanje in namestnika predsednika komisije za nacionalno načrtovanje v zvezni vladi (Nigerija) Shamsudeen Usman, predsedujočega Svetu AKP

Shamsudeen Usman je nagovoril skupščino.

3. Čas za vprašanja Svetu AKP

Shamsudeen Usman je odgovoril na naslednja vprašanja in dodatna vprašanja:

vprašanje št. 1 (Filip Kaczmarek) o beguncih v državah EU;

vprašanje št. 2 (Waven William, Sejšeli) o sporazumih o gospodarskem partnerstvu;

vprašanje št. 3 (Horst Schnellhardt) o ratifikaciji in izvajanju izbirnega protokola glede udeležbe otrok v oboroženih spopadih;

vprašanje št. 4 (Olle Schmidt) o sodbah komisije Afriške unije o človekovih pravicah in pravicah ljudstev;

vprašanje št. 5 (Ole Christensen) o partnerskih sporazumih o ribištvu;

vprašanje št. 6 (Marielle de Sarnez, ki jo je nadomeščal Olle Schmidt) o volilni krizi v Srednjeafriški republiki;

vprašanje št. 7 (Niccolò Rinaldi, ki ga je nadomeščala Catherine Bearder) o zanesljivi preskrbi s hrano in biogorivih;

vprašanje št. 7 (Musikari Kombo, Kenija) o politiki glede invalidnih oseb.

4. Razprava s Svetom AKP – brez seznama govornikov

Govorili so: Musa Husein Naib (Eritreja), Horst Schnellhardt, Waven William (Sejšeli), Musikari Kombo (Kenija), Amadou Ciré Sall (Senegal).

Shamsudeen Usman je odgovoril na vprašanja.

5. 1. nujna tema: razmere v Slonokoščeni obali

Michael Matthiessen (Evropska služba za zunanje delovanje (EEAS)) in Domenico Rosa (Evropska komisija) sta začela razpravo.

Govorili so: Maria da Graça Carvalho, Diomandé Gbaou (Slonokoščena obala), Norbert Neuser, Louis Michel, Moses Kollie (Liberija), Boris Mbuku Laka (Demokratska republika Kongo), Fatima Hajaig (Južna Afrika), Gabriele Zimmer, Amadou Ciré Sall (Senegal), Giancarlo Scottà, Hamadaou Sylla (Mali), Marija Nedelčeva, Netty Baldeh (Gambija), Catherine Bearder, Peter Šťastný, François Alfonsi, Michèle Striffler, Anna Záborská, Michael Matthiessen (Evropska služba za zunanje delovanje) in Domenico Rosa (Evropska komisija).

6. Četrta konferenca Organizacije združenih narodov o najmanj razvitih državah od 9. do 13. maja 2011 v Istanbulu (Turčija)

Razprava brez resolucije

Cheick Sidi Diarra, generalni podsekretar ZN in visoki predstavnik za najmanj razvite države (LDC), kopenske države v razvoju (LLDC) in male otoške države v razvoju (SIDS), ter generalni sekretar četrte konference ZN o najmanj razvitih državah je imel predstavitev.

Govorili so: Cheick Sidi Diarra, Louis Michel, Filip Kaczmarek, Ole Christensen, Komi Klassou (Togo), Gabriele Zimmer, Musa Husein Naib (Eritreja), Marija Nedelčeva, Waven William (Sejšeli), Anna Záborská, Olebile Gaborone (Bocvana) in Milner Tozaka (Salomonovi otoki).

Domenico Rosa (Evropska komisija) in Cheick Sidi Diarra sta zaključila razpravo.

(Seja je bila prekinjena ob 13.05 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PREDSEDUJOČI: Louis MICHEL

Sopredsednik

7. Na poti k 4. forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu (Južna Koreja) konec leta 2011

Zaključek razprave z izjavo (s sodelovanjem poslancev združenja evropskih poslancev z Afriko (Association of European Parliamentarians with Africa (AWEPA)))

Jon Lomøy, direktor direktorata za razvoj Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) in Miet Smet, predsednik združenja evropskih poslancev z Afriko, sta predstavila glavne točke 4. foruma na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu.

Govorili so: Domenico Rosa (Evropska komisija), Louis Michel, Filip Kaczmarek, Komi Selom Klassou (Togo), Patrice Tirolien, Waven William (Sejšeli), François Alfonsi, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), James Nicholson, Milner Tozaka (Salomonovi otoki), Gabriele Zimmer, N. Joyce Laboso (Kenija), Frank Engel, Marija Nedelčeva, Hamadou Sylla (Mali), Ana Rita Geremias Sithole (Mozambik), Fatima Hajaig (Južna Afrika) in Job Yustino Ndugai (Tanzanija).

Jon Lomøy (OECD), Miet Smet (AWEPA) in Domenico Rosa (Evropska komisija) so zaključili razpravo.

8. Izzivi za prihodnost demokracije in spoštovanje ustavnega reda v državah AKP in EU

Odbor za politične zadeve

Poročilo – François Ibovi (Republika Kongo) in Olle Schmidt.

François Ibovi (Republika Kongo) in Olle Schmidt sta predstavila poročilo.

Govorili so: Domenico Rosa (Evropska komisija), Marija Nedelčeva, Piet Vanderwalt (Namibija), David Martin, Apala Lutundula (Demokratska republika Kongo), James Nicholson, Elie Hoarau, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Michael Gahler, Musa Husein Naib (Eritreja), Edit Bauer, Tesfaje Daba (Etiopija), Amadou Ciré Sall (Senegal), Glen Benedict Noel (Grenada), Emmanuel Kwasi Bandua (Gana), Musikari N. Kombo (Kenija), Komi Selom Klassou (Togo) in Donald Ramotar (Gvajana).

François Ibovi (Republika Kongo), Olle Schmidt, Michael Matthiessen (Evropska služba za zunanje delovanje) in Domenico Rosa (Evropska komisija) so zaključili razpravo.

9. Onesnaževanje voda

Odbor za socialne zadeve in okolje

Poročilo – Bobo Hamatukur (Kamerun) in Christa Klač

Bobo Hamatukur (Kamerun) in Christa Klač sta predstavila poročilo.

Govorili so: Bruno Gatta (Evropska komisija), Horst Schnellhardt, Jutta Haug, Milner Tozaka (Salomonovi otoki), Robert Sturdy, Fiona Hall, Waven William (Sejšeli), Komi Selom Klassou (Togo), Musikari N. Kombo (Kenija), Maria da Graça Carvalho, Jo Leinen in Hans-Peter Mayer.

Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Christa Klač in Bruno Gatta (Evropska komisija) so zaključili razpravo.

10. Razmere na Madžarskem in v sosednji regiji

Izmenjava mnenj s predstavniki madžarskih oblasti o upravljanju vodnih virov

Madžarski državni sekretar za razvoj podeželja Illés Zoltán je imel predstavitev o upravljanju vodnih virov na Madžarskem in v sosednjih državah.

Govorili so: Edit Bauer, Olle Schmidt, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Michael Gahler in Piet Vanderwalt (Namibija).

Illés Zoltán je odgovoril na vprašanja poslancev.

(Seja se je končala ob 18.06)

David MATONGO in
Louis MICHEL

Sopredsednika

Mohamed Ibn CHAMBAS in
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Generalna sosekretarja

ZAPISNIK SEJE V SREDO, 18. MAJA 2011

(2011/C .../02)

(Seja se je začela ob 9.00)

PRESEDUJOČI: David MATONGO

Sopredsednik

1. Sprejetje zapisnikov sej v ponedeljek, 16. maja 2011, in torek, 17. maja 2011

Zapisnika sta bila sprejeta.

2. 2. nujna tema: demokratične spremembe v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu: posledice za države AKP, Evropo in ves svet

Michael Mathiessen (Evropska služba za zunanje delovanje (EEAS)) in Domenico Rosa (Evropska komisija) sta začela razpravo.

Govorili so: Marija Nedelčeva, Christophe Lutundula (Demokratična republika Kongo), Françoise Castex, Olle Schmidt, Piet Van der Walt (Namibija), François Alfonsi, Douglas Slater (Saint Vincent in Grenadine), James Nicholson, Waven William (Sejšeli), Elie Hoarau, Mo-Mamo Karerwa (Burundi), Oreste Rossi, Amadou Ciré Sall (Senegal), Maria Da Graça Carvalho, Enrique Guerrero Salom, Glen Noel (Grenada), Edit Bauer, Netty Baldeh (Gambija), Zita Gurmai, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Donald Ramotar (Gvajana), Assarid Imbarcaouane (Mali), Michael Mathiessen (EEAS) in Domenico Rosa (Evropska komisija).

3. Izjava – madžarski minister za zunanje zadeve János Martonyi, predsedujoči Svetu EU

János Martonyi je nagovoril skupščino.

4. Čas za vprašanja Svetu EU

János Martonyi je odgovoril na naslednja vprašanja:

vprašanje št. 10 (Ibrahim Bundu, Sierra Leone) o dodatnih sredstvih iz vmesnega poročila desetega Evropskega razvojnega sklada;

vprašanje št. 11 (Waven William, Sejšeli) o Evropskem razvojnem skladu,

vprašanje št. 13 (Ole Christensen) o partnerskih sporazumih o ribištvu;

vprašanje št. 14 (David Martin) o uredbi o opredelitvi žganih pijač (110/2008);

vprašanje št. 15 (Gabriele Zimmer) o usklajenosti politik mednarodnih finančnih institucij in obravnavanju S&D, ki ga določa STO;

vprašanje št. 17 (Patrice Tirolien) o skupni kmetijski politiki in usklajenosti razvojnih politik;

vprašanje št. 18 (Elie Hoarau) o mandatu za sporazum o gospodarskem partnerstvu v Indijskem oceanu;

vprašanje št. 27 (Marielle de Sarnez, ki jo je nadomeščal Olle Schmidt) o skupni kmetijski politiki in usklajenosti razvojnih politik;

vprašanje št. 8 (Tesfaje Daba, Etiopija) o Evropski službi za zunanje delovanje in prihodnosti sporazuma o partnerstvu AKP-EU;

vprašanje št. 9 (Assarid Imbarcaouane, Mali) o prihodnosti sporazuma iz Cotonouja;

vprašanje št. 12 (Michael Cashman, ki ga je nadomeščal Patrice Tirolien) o zavezi EU za doseg cilja 0,7 % BND v okviru uradne razvojne pomoči do 2015;

vprašanje št. 16 (Niccolò Rinaldi, ki ga je nadomeščala Catherine Bearder) o zanesljivi preskrbi s hrano in biogorivih;

vprašanje št. 19 (Filip Kaczmarek) o beguncih v državah EU;

na vprašanji št. 20 in 21 ni odgovoril, saj avtorja nista bila prisotna;

vprašanje št. 22 (Horst Schnellhardt) o ratifikaciji in izvajanju izbirnega protokola glede udeležbe otrok v oboroženih spopadih;

vprašanje št. 23 (Zita Gurmai) o izvajanju akcijskega programa EU o enakosti spolov za obdobje 2010–2015;

vprašanje št. 24 (Raješri Kumari Nita Dirpalsing, Mauritius) o piratstvu v Indijskem oceanu in potrebi po celovitem programu za regionalno pomorsko varnost;

vprašanje št. 25 (Fiona Hall) o jedrski varnosti;

vprašanje št. 26 (Jo Leinen) o pogajanjih o podnebnih spremembah v Durbanu.

5. Razprava s Svetom EU – brez seznama govornikov

Govorili so: Olle Schmidt, Amadou Ciré Sall (Senegal), Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius), Komi Selom Klassou (Togo), Patrice Tirolien, Piet Van der Walt (Namibija), Tesfaje Daba (Etiopija), Netty Baldeh (Gambija), Diomandé Gbaou (Slonokoščena obala).

János Martonyi je odgovoril na vprašanja:

6. Poročilo o 6. regionalnem srečanju (centralna Afrika) v Kamerunu od 28. do 29. aprila 2011

Sopredsednik je podal ustno poročilo o srečanju.

Govorili so: Louis Michel, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Catherine Bearder, Olebile Gaborone (Bocvana) in Boris Mbuku Laka (Demokratska republika Kongo).

7. Zbirna poročila delavnic

Poročevalci so predstavili poročila o treh delavnicah:

Rabindre Parmessar (Surinam): *Učinki podnebnih sprememb na kmetijstvo – obisk kmetijskega raziskovalnega inštituta pri madžarski akademiji znanosti*

Anna Záborská: *Celovit program konduktivnega izobraževanja – metoda Pető – obisk Petőjevega inštituta (International Pető András Institute of Conductive Education for the Motor Disabled and Conductor-Teacher Training College)*

Komi Selom Klasu (Togo): *Inovacije za razvoj: stroškovno učinkovite in trajnostne rešitve za kmetijstvo, upravljanje voda in energetiko na Madžarskem*

8. Poročilo Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Predsednica spremljevalnega odbora AKP v okviru Evropskega ekonomsko-socialnega odbora Brenda King je imela predstavitev.

(Seja je bila prekinjena ob 12.25 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDUJOČI: Louis MICHEL

Sopredsednik

9. Glasovanje o predlogih resolucij, predstavljenih v poročilih treh stalnih odborov

Sopredsednik je skupščino opozoril na postopke glasovanja.

– Izzivi za prihodnost demokracije in spoštovanje ustavne ureditve v državah AKP in EU
Poročilo – François Ibovi (Republika Kongo) in Olle Schmidt
Odbor za politične zadeve (ACP-UE/100.919/11/konč.)

Sprejeti predlogi sprememb: 1, 4 in ustni predlog spremembe k odstavku 26.
Zavrženi predlogi sprememb: 2, 3 in ustni predlog spremembe k odstavku 40.

Spremenjena resolucija je bila soglasno sprejeta.

– Proračunska podpora kot sredstvo za izvajanje uradne razvoje pomoči v državah AKP
Poročilo – Mohamed Abdalahi Uld Guelaje (Mavretanija) in Enrique Guerrero Salom
Odbor za gospodarski razvoj, finance in trgovino (ACP-UE/100.900/11/konč.)

Sprejeti predlogi sprememb: 1, ustni predlog spremembe k odstavku 2, predlog spremembe 4 (z ustnim predlogom spremembe), predlog spremembe 5 (z ustnim predlogom spremembe), predlog spremembe 6 (z ustnim predlogom spremembe).

Umaknjeni predlog spremembe: 2. in 3.

Spremenjena resolucija je bila soglasno sprejeta.

– Onesnaževanje vode

Poročilo – Bobbo Hamatoukour (Kamerun) in Christa Klauf

Odbor za socialne zadeve in okolje (ACP-UE/100.915/11/konč.)

Sprejet je bil predlog spremembe št. 1.

Spremenjena resolucija je bila soglasno sprejeta.

10. Glasovanje o nujnih predlogih resolucij

– Nujni predlog resolucije o razmerah v Slonokoščeni obali (AKP-EU/100.957/11/konč.)

Vložen ni bil noben predlog spremembe.

Resolucija je bila soglasno sprejeta.

– Nujni predlog resolucije o demokratičnih spremembah v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu: posledice za države AKP, Evropo in ves svet (AKP-EU/100.958/11/konč.)

Sprejeti predlogi sprememb: 1, ustni predlog spremembe k odstavku 9, prvi del odstavka 10, ustni predlog spremembe k navedbi sklicevanja 12, ustni predlog spremembe k zadnji navedbi sklicevanja.

Zavrjnjeni predlogi sprememb: 2, 3, 4, drugi in tretji del odstavka 10.

Spremenjena resolucija je bila soglasno sprejeta.

11. Glasovanje o predlogih sprememb poslovnika AKP (AP.100.938/A/konč.)

Sprejeti predlog spremembe: prvi del predloga spremembe 17.

Zavrjnjeni predlog sprememb: drugi del predloga spremembe 17.

Spremenjeni predlogi sprememb poslovnika AKP, ki jih je vložilo predsedstvo v skladu s členom 34 poslovnika, so sprejeti.

12. Glasovanje o izjavah

– Izjava o četrtem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu v Južni Koreji, 2011

Sprejeta s ploskanjem.

– Izjava o združevanju za zagotovitev splošnega dostopa v luči srečanja na visoki ravni o aidsu junija 2011

Sprejeta s ploskanjem.

Robert Sturdy je izrazil svoje nestrinjanje z odstavkom 6 izjave o združevanju za zagotovitev splošnega dostopa v luči srečanja na visoki ravni o aidsu junija 2011.

13. Razno

Govorili so: Netty Baldeh (Gambija), Gay Mitchell, Amadou Ciré Sall (Senegal) in Zita Gurmai.

14. Datum in kraj 22. zasedanja skupne parlamentarne skupščine AKP - EU

Sopredsednik se je zahvalil madžarskim oblastem za njihovo gostoljubje in odlično organizacijo, ter sosekretariatu in vsem članom osebja za njihovo delo.

22. zasedanje skupne parlamentarne skupščine AKP - EU bo potekalo od 21. do 23. novembra 2011 v mestu Freetown (Sierra Leone).

(Seja se je končala ob 15.30)

David MATONGO in
Louis MICHEL

Sopredsednika

Mohamed Ibn CHAMBAS in
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Generalna sosekretarja

PRILOGA I

ABECEDNI SEZNAM ČLANOV SKUPNE PARLAMENTARNE SKUPŠČINE

Predstavniki AKP

MATONGO (ZAMBIJA), sopredsednik
BOCVANA (podpredsednik/-ca)
BURUNDI (podpredsednik/-ca)
COOKOVI OTOKI (podpredsednik/-ca)
GVAJANA (podpredsednik/-ca)
JAMAJKA (podpredsednik/-ca)
KAMERUN (podpredsednik/-ca)
KONGO (Republika) (podpredsednik/-ca)
LESOTO (podpredsednik/-ca)
LIBERIJA (podpredsednik/-ca)
MALI (podpredsednik/-ca)
TANZANIJA (podpredsednik/-ca)
TUVALU (podpredsednik/-ca)
ANGOLA
ANTIGVA IN BARBUDA
BAHAMI
BARBADOS
BELIZE
BENIN
BURKINA FASO
ČAD
DOMINIKA
DOMINIKANSKA REPUBLIKA
DŽIBUTI
EKVATORIALNA GVINEJA
ERITREJA
ETIOPIJA
FIDŽI
GABON
GAMBIJA
GANA
GRENADA
GVINEJA
GVINEJA BISSAU
HAITI
JUŽNA AFRIKA
KENIJA
KIRIBATI
KOMORI
KONGO (Demokratska republika)
MADAGASKAR
MALAVI
MARSHALLOVI OTOKI (Republika)
MAURITIUS
MAVRETANIJA
MIKRONEZIJA (Federativne države)
MOZAMBIK
NAMIBIJA
NAURU (Republika)
NIGER
NIGERIJA

Predstavniki EP

MICHEL, sopredsednik
ARIF (podpredsednik)
ŠŤASTNÝ (podpredsednik)
HOARAU (podpredsednik)
KLAB (podpredsednica)
NICHOLSON (podpredsednik)
McAVAN (podpredsednica)
RONZULLI (podpredsednica)
GOERENS (podpredsednik)
SPERONI (podpredsednik)
ROITHOVÁ (podpredsednica)
OUZKÝ (podpredsednik)
RIVASI (podpredsednica)
ALFONSI
ALVES
BAUER
BEARDER
BOVÉ
BULLMANN
CALLANAN
CARVALHO
CASA
CASINI
CASPARY
CASTEX
CHRISTENSEN
COELHO
DE KEYSER
DELVAUX
DE MITA
DE SARNEZ
DURANT
ENGEL
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, Elisa
FERREIRA, João
FORD
GAHLER
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HALL
HÄNDEL
HANNAN
HAUG
JADOT
JENSEN
JOLY
KACZMAREK
KORHOLA
KUHN
LEGUTKO

NIUE
PALAU
PAPUA NOVA GVINEJA
RUANDA
SAINT KITTS IN NEVIS
SAINT VINCENT IN GRENADINE
SALOMONOVI OTOKI
SAMOA
SAO TOME IN PRINCIPE
SEJŠELI
SENEGAL
SIERRA LEONE
SLONOKOŠČENA OBALA
SOMALIJA
SREDNJEAFRIŠKA REPUBLIKA
SUDAN
SURINAM
SVAZI
SVETA LUCIJA
TOGO
TONGA
TRINIDAD IN TOBAGO
UGANDA
VANUATU
VZHODNI TIMOR
ZELENORTSKI OTOKI
ZIMBABVE

LE PEN
LÓPEZ AGUILAR
McMILLAN-SCOTT
MANDERS
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MATO ADROVER
MAYER
MITCHELL
MOREIRA
NEDELCEVA
NEUSER
ROSSI
SCHLYTER
SCHMIDT
SCHNELHARDT
SCICLUNA
SCOTTÀ
SENYSZYN
STRIFLER
STURDY
TIROLIEN
TOIA
VLASÁK
WIELAND
ZANICCHI
ZIMMER

ODBOR ZA POLITIČNE ZADEVE

Člani AKP:

JEAN MARIE (SVETA LUCIJA), sopredsednik
TAMAPUA (SAMOA), podpredsednik
BENIN, podpredsednik

ANTIGVA IN BARBUDA
SREDNJEAFRIŠKA REPUBLIKA
IBOVI (Republika KONGO)
GBAOU (SLONOKOŠČENA OBALA)
ABDI SAID (DŽIBUTI)
DABA (ETIOPIJA)
KUBUABOLA (FIDŽI)
ROGOMBE (GABON)
PEREIRA (GVINEJA BISSAU)
RAMOTAR (GVAJANA)
HAITI
LEBAJOA (LESOTO)
KOLLIE (LIBERIJA)
SERAMILA (MADAGASKAR)
MALI
VAN DER WALT (NAMIBIJA)
NAURU
NIUE
PAPUA NOVA GVINEJA
MUSA (SUDAN)
PARMESSAR (SURINAM)

Poslanci EP

CASA, sopredsednik
KORHOLA, podpredsednica
CASTEX, podpredsednica

ALFONSI
CALLANAN
CASINI
DE KEYSER
DURANT
FERREIRA, Elisa
GAHLER
GRIESBECK
HANNAN
HÂNDEL
KACZMAREK
LE PEN
MANDERS
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MOREIRA
NEDELCEVA
NICHOLSON
ROITHOVÁ
SCOTTÀ
SCHMIDT
SPERONI

KLASSOU (TOGO)
HLONGWANE (ZIMBABVE)

STRIFFLER
WIELAND

ODBOR ZA GOSPODARSKI RAZVOJ, FINANCE IN TRGOVINO

Člani AKP:

KUTEKALA KAAWA (Demokratska republika Kongo), sopedrednik
MUGAMBE (UGANDA), podpredrednik
BUNDU (SIERRA LEONE), podpredrednik

CARVALHO (ANGOLA)
BAHAMI
BELIZE
COOKOVI OTOKI
EKVATORIALNA GVINEJA
NAIB (ERITREJA)
BANDUA (GANA)
MAIR (JAMAJKA)
APIRA (MALAVI)
OULD GUELAYE (MAVRETANIJA)
DEERPALSING (MAURITIUS)
NIGERIJA
PALAU
POLISI (RUANDA)
SAINT KITTS IN NEVIS
SLATER (SAINT VINCENT IN GRENADINE)
SAO TOME IN PRINCIPE
SALL (SENEGAL)
WILLIAM (SEJSELI)
HAJAIG (JUŽNA AFRIKA)
VAIPULU (TONGA)
ITALELI (TUVALU)
SIKOFA (ZAMBIJA)

Poslanci EP

CARVALHO, sopedrednica
LEGUTKO, podpredrednik
ALVES, podpredrednik

ARIF
BOVÉ
BULLMANN
CASPARY
ENGEL
FORD
GOERENS
GUERRERO SALOM
HOARAU
JENSEN
KUHN
MARTIN
MATO ADROVER
MAYER
McMILLAN-SCOTT
MICHEL
MITCHELL
SCHLYTER
ŠTASTNÝ
SCICLUNA
STURDY
TIROLIEN
ZANICCHI

ODBOR ZA SOCIALNE ZADEVE IN OKOLJE

Člani AKP:

SITHOLE (MOZAMBIK), sopedrednica
KOMBO (KENIJA), podpredrednik
NOEL (GRENADA), podpredrednik

THOMSON (BARBADOS)
GABORONE (BOCVANA)
SANOU (BURKINA FASO)
BURUNDI
HAMATOUKOUR (KAMERUN)
ZELENORTSKI OTOKI
ČAD
KOMORI
DOMINIKA
DOMINIKANSKA REPUBLIKA
BALDEH (GAMBIJA)
GVINEJA BISSAU
KIRIBATI

Poslanci EP

RIVASI, sopedrednica
BAUER, podpredrednica
NEDELČEVA, podpredrednica

BEARDER
CHRISTENSEN
COELHO
DELVAUX
DE SARNEZ
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, João
HALL
HAUG
JADOT
JOLY
KLAB
LÓPEZ AGUILAR

MARSHALLOVI OTOKI
MIKRONEZIJA (Federativne države)
NIGER
TOZAKA (SALOMONOVİ OTOKI)
SOMALIJA
SVAZI
NDUGAI (TANZANIJA)
VZHODNI TIMOR
KHAN (TRINIDAD IN TOBAGO)
VANUATU

McAVAN
NEUSER
OUZKÝ
RONZULLI
ROSSI
SCHNELLHARDT
SENYSZYN
TOIA
VLASÁK
ZIMMER

PRILOGA II

SEZNAM NAVZOČIH NA ZASEDANJU OD 16. DO 18. MAJA
V BUDIMPEŠTI (Madžarska)

MATONGO (Zambija), sopredsednik	MICHEL, sopredsednik
DE FONTES PEREIRA (Angola)	ALFONSI
THOMSON (Barbados)	AYLWARD (namesto GRIESBECKA)
DAYORI (Benin)	BAUER
GABORONE (Bocvana), podpredsednik	BEARDER
KABORE (Burkina Faso)	CARVALHO
KARERVA (Burundi), podpredsednik	CASA ⁽¹⁾
HAMATUKUR (Kamerun), podpredsednik	CASTEX
MALLOUM (Čad)	CHRISTENSEN
MBUKU LAKA (Kongo, Demokratična republika)	DAVID (namesto DE MITE) ^(2, 3)
BOUNKOULOU (Kongo, Republika), podpredsednik	ENGEL
GBAOU (Slonokoščena obala)	ESTARÀS FERRAGUT
SOUBANEH ATTEYE (Džibuti)	FISAS AYXELA (namesto DELVAUX)
JIMÉNEZ (Dominikanska republika)	GAHLER
SERICHE DOUGAN (Ekvatorialna Gvineja)	GUERRERO SALOM
NAIB (Eritreja)	GURMAI (namesto DE KEYSER)
DABA (Etiopija)	HALL
KUBUABOLA (Fidži) (*)	HANKISS (namesto WIELANDA) ^(2,3)
ROGOMBE (Gabon)	HAUG
BALDEH (Gambija)	HOARAU (podpredsednik)
BANDUA (Gana)	KACZMAREK
NOEL (Grenada)	KLAB (podpredsednica)
PEREIRA (Gvineja Bissau)	KORHOLA
RAMOTAR (Gvajana) (VP)	LEINEN (namesto LÓPEZA AGUILARJA)
MAIR (Jamajka) (VP)	McAVAN (podpredsednica)
KOMBO (Kenija)	MARTIN
LEBAJOA (Lesoto) (VP)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ ^(1,2)
KOLLIE (Liberija) (VP)	MAYER
AIPIRA (Malavi)	MITCHELL
ASSARID IMBARCAOUANE (Mali), podpredsednik	MORGANTI (namesto SPERONIJA)
ULD GUELAJE (Mavretanija)	NEDELČEVA
DEERPALSING (Mauritius)	NEUSER
SITHOLE (Mozambik)	NICHOLSON (podpredsednik) ^(2,3)
VAN DER WALT (Namibija)	PONGA (namesto CASPARYJA) ^(1,3)
TAMBUWAL (Nigerija) (*)	RONZULLI (podpredsednica) ⁽³⁾
DEKENA (Papua Nova Gvineja)	ROSSI
POLISI (Ruanda), podpredsednik	SCHMIDT
JEAN MARIE (Sveta Lucija)	SCHNELLHARDT
SLATER (Saint Vincent in Grenadine)	SCOTTÀ
TAMAPUA (Samoa)	ŠŤASTNÝ (podpredsednik)
SALL (Senegal)	STRIFFLER
WILLIAM (Sejšeli)	STURDY
BUNDU (Sierra Leone)	TIROLIEN
TOZAKA (Salomonovi otoki)	WIELAND ⁽¹⁾
HAJAIG (Južna Afrika)	ZÁBORSKA (namesto CASINIJA)
MUSA (Sudan)	ZIMMER
PARMESSAR (Surinam)	
HLOPHE (Svazi) (*)	
NDUGAI (Tanzanija), podpredsednik	
SANTOS (Vzhodni Timor)	
KLASSOU (Togo)	
VAIPULU (Tonga)	
KHAN (Trinidad in Tobago)	

ITALELI (Tuvalu), podpredsednik
MUGAMBE (Uganda)
TOSUL (Vanuatu)
HLONGWANE (Zimbabve)

OPAZOVALCI:

KUBA

REGUEIFEROS LINARES

MADAGASKAR

SERAMILA

NIGER

ABARRY (*)

(*) Država, ki je ne zastopa poslanec.

⁽¹⁾ Prisotni 16. maja 2011

⁽²⁾ Prisotni 17. maja 2011

⁽³⁾ Prisotni 18. maja 2011

POVABLJENI:

JUŽNI SUDAN

ARIKO

MUORWEL

DAR BOTH

AWERIAL

LOGONGA

IGGA

OKECH

YOKWE

Tudi prisotni:

ANGOLA

DOS SANTOS

SIMBRÃO da CARVALHO

TINGAO PEDRO

ULIPAMUE

VAHEKINI

BURUNDI

MVIDOGO

NDIKUMAKO

RVANKINEZA

SINDAJIGAJA

KONGO (Demokratična republika)

EZATY

KAMBAYI

KUTEKALA KAAWA

LOMBEYA

LUTUNDULU APALA

MABAYA GIZI AMINE

MATADI NENGA GAMANDA

NKONGO BUDINA NZAU

DŽIBUTI

OMAR ABDI SAID

BOCVANA

MANGOLE

KAMERUN

AWUDU MBAYA

DAOUDA

KOMBO GBERI

OWONA KONO

KONGO (Republika)

BETE-SIBA

IBARA

IBOVI

MENGA

MOUANGA NKEOUA

PASSI

ERITREJA

TEKLE

BURKINA FASO

OUEDRAOGO

OUBA NABA

SANOU

ČAD

DJIMAI

MALLOUM

SLONOKOŠČENA OBALA

ZINSOU

ETIOPIJA

TADESSE

FIDŽI
VOCEA

GRENADA
FLETCHER

JAMAJKA
GILBERT-ROBERTS

LIBERIJA
BARCLAY
DUNAH

MAVRETANIJA
ABDELA
BILAL
GUELADIO
ULD HAMUD
ULD ZAMEL
NAMIBIJA
NAHOLO

SAMOA
CHAN TUNG

SALOMONOVI OTOKI
MA'AHANUA

SURINAM
ABDOEL
AJAISO
RATHIPAL
SOMOHARDJO

TOGO
GBONE

UGANDA
DOMBO
KATENTA-APULI
KIIZA

GABON
KOUMBA SOUVI
MANGOUALA
M'BA
MELIGUE MENGWA
GVINEJA BISSAU
CORREIA
DA COSTA
EMBALO
FERANADES

KENIJA
AFFEY
KEMBI-GITTURA
LABOSO
MALAVI
BANDA
CITEYEYE
MWALWANDA
NDISALE
NKHATA GAMBATULA
MAURITIUS
GUNESSEE

NIGERIJA
ABDUL'AZIZ
ABDULLAHI
AHMED
AKWASHIKI
BARRAYA
SADA SOLI
SENEGAL
SOW

JUŽNA AFRIKA
MANAMELA
MULDER
SOOKLAL

SWAZI
NHLEKO

TONGA
KIOA

VANUATU
JOY

TOGA
YILALA
GANA
ANTWI
YIADOM

GVAJANA
GOMES

LESOTO
TIHELI

MALI
BA
CISSE
HAIDARA CISSE
SYLLA

MOZAMBIK
LUCAS
MALENDZA
MANUEL

PAPUA NOVA GVINEJA
TABERENG

SIERRA LEONE
JUMU
KAMARA
KARGBO
TORTO
SUDAN
ABDEL MAGID AMIR
ABEL HALIM
HASAN
OMER
OSMAN
TANZANIJA
MWANJELWA

TUVALU
LEUELU

ZAMBIJA
SIKOTA

ZIMBABVE
MLOTSHWA
MNKANDHLA
MUCHADA

SVET AKP

Shamsudeen USMAN, minister za nacionalno načrtovanje in namestnik predsednika komisije za nacionalno načrtovanje v zvezni vladi (Nigerija), predsedujoči Svetu AKP

SVET EU

János MARTONYI, madžarski minister za zunanje zadeve, predsedujoči Svetu EU

AFRIŠKA UNIJA

IGUEH OFLEH

ODBOR VELEPOSŁANIKOV AKP

BARAYA

EVROPSKA KOMISIJA

Andris PIEBALGS, komisar za razvoj

PLEWA

EVROPSKA SLUŽBA ZA ZUNANJE DELOVANJE

MATTHIESSEN

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

ANTHONY
CHIBONGA
KING

TEHNIČNI CENTER ZA SODELOVANJE V KMETIJSTVU IN NA PODEŽELJU

BOTO

SECRETARIAT AKP

generalni sosekretar CHAMBAS

SECRETARIAT EU

generalni sosekretar AGUIRIANO NALDA

PRILOGA III

PRILOGA ZAPISNIKA SEJE V PONEDELJEK, 16. MAJA 2011

Akreditacija predstavnikov, ki niso poslanci

1. Fidži

Ratu Inoke Kubuabola
Minister za zunanje zadeve in mednarodno sodelovanje
Republika Fidži
Vodja delegacije

2. Niger

Njegova ekscelenca Abdou Abarry
Veleposlanik Republike Niger
Veleposlaništvo Nigra
Bruselj
Vodja delegacije

3. Nigerija

Njegova ekscelenca Usman Alhaji Baraya
Veleposlanik Zvezne republike Nigerije
Veleposlaništvo Nigerije
Bruselj
Vodja delegacije

4. Svazi

Njegova ekscelenca Joel M. Nhleko
Veleposlanik
Veleposlaništvo Kraljevine Svazi
Bruselj
Vodja delegacije

PRILOGA IV

SPREJETA BESEDILA

- Resolucija o izzivih za prihodnost demokracije in spoštovanju ustavnega reda v državah AKP in EU
(AKP-EU/100.919/11/konč.)
- Resolucija o proračunski podpori kot sredstvu za izvajanje uradne razvojne pomoči v državah AKP
(AKP-EU/100.900/11/konč.)
- Resolucija o onesnaževanju vode
(AKP-EU/100.915/11/konč.)
- Resolucija o razmerah v Slonokoščeni obali
(AKP-EU/100.957/11/konč.)
- Resolucija o demokratičnih spremembah v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu: posledice za države AKP, Evropo in ves svet
(AKP-EU/100.958/11/konč.)
- Izjava o četrtem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu v Južni Koreji, 2011
- Izjava o združevanju za zagotovitev splošnega dostopa v luči srečanja na visoki ravni o aidsu junija 2011
- Predlogi sprememb poslovnika skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, ki jih je vložilo predsedstvo v skladu s členom 34 poslovnika

SKUPNA PARLAMENTARNA SKUPŠČINA AKP–EU

AKP-EU/100.919/11/konč.

RESOLUCIJA¹

o izzivih za prihodnost demokracije in spoštovanje ustavne ureditve v državah AKP in EU

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju v Budimpešti (Madžarska) od 16. do 18. maja 2011,
- ob upoštevanju člena 17(1) svojega poslovnika,
- ob upoštevanju Afriške listine o demokraciji, volitvah in upravljanju ter predvsem njenih členov 3(2), 3(10), 10, 14, 15, 18-20 in 23-26,
- ob upoštevanju deklaracije Afriške unije o načelih, ki veljajo za demokratične volitve v Afriki (2002),
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljskih in političnih pravicah z dne 16. decembra 1966,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu AKP-ES (sporazum iz Cotonouja) in zlasti njegovih členov 9(1), 2. odstavek 9(2), 9(3), 20(d) in 33(a),
- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji, predvsem njenih členov 2 in 10 (ki določata, da delovanje Unije temelji na predstavniki demokraciji), 11(4), 21(1) in 21(2),
- ob upoštevanju sporazuma o sodelovanju med EU in Južnoafriško razvojno skupnostjo (SADC) iz leta 1994,
- ob upoštevanju Protokola SADC o političnem, obrambnem in varnostnem sodelovanju, zlasti njegovih členov 4 in 5,
- ob upoštevanju Listine CARICOM o civilni družbi z dne 19. februarja 1997, predvsem njenega člena VI,
- ob upoštevanju deklaracije Organizacije za afriško enotnost (OAU) in Afriške unije (AU) o načelih, ki veljajo za demokratične volitve v Afriki – AHG/DECL.1 (XXXVIII) – in smernic AU za misije Afriške unije za opazovanje in spremljanje volitev – X/CL/35 (III), Priloga II,

¹ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 18. maja 2011 v Budimpešti (Madžarska).

- ob upoštevanju resolucije o izzivih za demokratično spremljanje etnične, kulturne in verske raznolikosti v državah AKP in Evropske unije (AKP-EU/100.460/09/konč.),
 - ob upoštevanju resolucije o volitvah in volilnih postopkih v državah AKP in EU (AKP-EU/100.123/07/konč.),
 - ob upoštevanju dogovora o delitvi oblasti v Zimbabveju z dne 15. septembra 2008,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 13283/10 o spremembi in podaljšanju obdobja uporabe ukrepov iz Sklepa 2007/641/ES o zaključku posvetovanj z Republiko Fidži na podlagi člena 96 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU in člena 37 Instrumenta za razvojno sodelovanje,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za politične zadeve (AKP-EU/100.919/11/konč.),
- A. ker demokracije ne gre enačiti s stopnjo gospodarskega razvoja, ker imajo države AKP in EU skupne splošne vrednote in načela na področju demokracije, dobrega upravljanja ter človekovih pravic in ker je demokracija skupen cilj, ki predstavlja srčiko sodelovanja med EU in AKP,
 - B. ker je demokracija politični sistem, v katerem je suverenost odvisna od ljudi,
 - C. ker demokracija ne pomeni zgolj izpolnjevanja teoretičnih pogojev za svobodo, ampak tudi vzpostavitev delujočega sistema, ki državljanom omogoča pravična in razpoložljiva sredstva za izboljšanje njihovega vsakodnevnega življenja; ker bi se Evropska unija morala zavedati pogostih kritik, ki se nanašajo na dejstvo, da se pri ocenjevanju razmer v tretjih državah včasih preveč osredotoča na teoretične vidike demokracije, pri tem pa pozablja, da je treba pregledati tudi raven doseganja resnično demokratične družbe,
 - D. ker prizadevanja za gospodarsko in družbeno stabilnost ne bi smela zasenčiti demokratičnih načel,
 - E. ker so svobodne in poštene volitve bistvenega pomena, vendar pa ne zadostujejo za oblikovanje prave demokracije, saj demokracija zahteva stalna prizadevanja, pri čemer je treba zagotavljati spoštovanje pluralizma, pravilo večine in pravice manjšin, vladavino prava ter zakonodajni okvir, znotraj katerega stranke ne smejo spreminjati ustave v lastno korist,
 - F. ker ustavna pravila o predaji oblasti in temeljnih pravicah ne smejo biti nikdar dvomna ali omogočati morebitnih poljubnih razlag,
 - G. ker oblikovanje vlade po volitvah pogosto predstavlja velike izzive za demokracijo, predvsem pri sklepanju dogovorov o delitvi oblasti,
 - H. ker imajo tako države EU kot tudi države AKP močan skupni interes za nadaljnji razvoj demokracije in vzpostavitev pravilno delujočega ustavnega sistema,

- I. ker človeški, gospodarski in družbeni razvoj omogoča lažje delovanje parlamentarne demokracije,
- J. ker pošteno vodenje javnih zadev in upravljanje z javnimi sredstvi predstavljata srž dobrega upravljanja in vladavine prava; ker morajo politični voditelji prevzeti politično in pravno odgovornost za zasebno prisvajanje javnih sredstev,
- K. ker se morajo enaka načela izvajati povsod enako in ne smejo biti odvisna od posebnih nacionalnih ali regionalnih „standardov“,

I. Demokratična načela

- 1. poudarja, da univerzalnost pravic, enakost vseh državljanov pred zakonom in svoboda posameznikov predstavljajo temelje stabilne demokracije; poudarja, da je spoštovanje vseh kultur, verskih prepričanj in etničnih skupin znotraj posamezne države bistvenega pomena;
- 2. opozarja, da vsi demokratični sistemi temeljijo na ustavi in spremljajoči zakonodaji, in poudarja, da je treba zagotoviti spoštovanje načela neodvisnosti sodstva;
- 3. poudarja, da je ravnovesje oblasti (izvršna, zakonodajna, sodna) nujen predpogoj za uveljavljanje demokracije;
- 4. poudarja pomen rednega posvetovanja z ljudmi s pomočjo svobodnih, poštenih in neizkrivljenih volitev in referendumov, pred katerimi je treba izvesti obsežne kampanje za obveščanje in razprave;
- 5. poudarja pomen pluralističnega sistema političnih strank in jasno opredeljenega položaja opozicije;
- 6. poudarja skupne vrednote in cilje držav EU in AKP na področju demokracije in dobrega upravljanja; kljub temu poudarja, da imajo vse države svoje lastne kulturne in zgodovinske posebnosti ter da je treba tovrstne razlike spoštovati;
- 7. poudarja, da resnično demokratična družba ne more obstajati brez neodvisnih, svobodnih in pluralističnih medijev;
- 8. poziva k spremljanju volilnih sistemov tako v državah članicah EU kot tudi v državah AKP; svari pred praksami, kot so volilna geometrija, manipuliranje z volilnimi sezname, pristranskost sodnikov, ki presojujejo o ustavnosti ali v primeru volilnih sporov, in prilagajanje ali spreminjanje ustave v korist trenutne oblasti;
- 9. poudarja, da volitve in predstavniška demokracija ne smejo predstavljati problema, ampak rešitev, kar pomeni, da:
 - morajo biti svobodne in poštene;
 - morajo poraženci sprejeti rezultate in jih smejo izpodbijati le z ustavnimi sredstvi;
 - mora večina spoštovati manjšine, delitev oblasti in neodvisnost sodstva;

10. poudarja potrebo po takojšnjem reševanju vsakdanjih težav, kot so revščina, pomanjkanje dostopnih zdravstvenih storitev in korupcija, ki med prebivalstvom ustvarjajo vtis, da demokracija ni izboljšala njihovega vsakodnevnega življenja;

II. Demokratične ustanove

11. poudarja pomen jasnega ravnotežja in delitve oblasti;

12. priporoča, da se v ustavah jasno opredelijo pravila za delitev oblasti in določi ustrezen institucionalni okvir; izraža svojo zadržanost glede prožnih ustav, ki so podvržene pogostim spremembam;

13. poudarja vlogo, ki jo morajo odigrati parlamenti pri nadzoru izvršne veje oblasti;

14. upa, da bo Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU imela ključno vlogo pri izmenjavi mnenj, izkušenj in praks na področju parlamentarnega dela;

15. zagovarja uvajanje ustanov in mehanizmov za preprečevanje monopolizacije bogastva in korupcije;

16. priporoča jasno opredelitev pravil glede predaje politične oblasti in obenem svari pred enostavnim spreminjanjem ustav;

17. zagovarja dejstvo, da morajo biti ustavne temeljne pravice oblikovane tako, da so kakršne koli dovoljene omejitve jasno opredeljene in omejene ter strogo odražajo splošni interes;

18. se zaveda, da so dogovori o delitvi oblasti sicer lahko koristni v primeru hudih kriz, vendar pa je treba tovrstne ukrepe sprejemati le v izjemnih okoliščinah in za omejeno časovno obdobje; poudarja, da delitev oblasti lahko privede do odsotnosti resnične, kritične opozicije, kot se je to zgodilo na primer v Zimbabveju in v Keniji; poudarja, da se delitev oblasti precej razlikuje od koalicijske vlade;

19. opozarja, da delitev oblasti v okviru dogovorov o delitvi oblasti ni nikoli jasno opredeljena, kar ustvarja dodatne spore in tveganja, da bo mnenje civilne družbe spregledano, saj takšni dogovori pogosto predstavljajo dogovore med elitami političnih strank;

20. poudarja, da je položaj opozicije bistvenega pomena za uveljavljanje demokracije, enako pa velja tudi za stroga pravila o financiranju političnih strank;

21. opozarja, da je treba dodeljevanje državnih sredstev med volilnimi kampanjami strogo nadzorovati;

22. poudarja, da morajo biti vsakršne volitve svobodne, poštene in neizkrivljene ter da je treba rezultate volitev dosledno spoštovati; poudarja, da poskusi izkoriščanja volitev kot orodja predstavljajo grožnjo za demokracijo;

III. Izzivi za demokracijo

23. pozdravlja povečanje števila demokratičnih volitev na afriški celini, vendar obenem poziva k nadaljevanju tesnega spremljanja volitev ne le med in pred njimi, ampak tudi in predvsem po volitvah, ter ponovno poudarja središčno vlogo, ki jo imajo neodvisne nacionalne volilne komisije, vključno na področju finančne podpore; poudarja, da imajo slednje pogosto na voljo premalo virov; poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo pristojni nacionalni in mednarodni organi lahko spremljali volitve;
24. priporoča, da je treba za spodbujanje demokracije sprejeti ukrepe, s katerimi bi zagotovili oblikovanje državljanstva v vseh njegovih političnih, gospodarskih in družbenih razsežnostih, ki jih je treba oblikovati z naborom specifičnih pravil in s pomočjo visokokakovostnega izobraževalnega sistema;
25. poudarja pozitivno vlogo, ki jo je imela vojska v Gvineji in Nigru pri zagotavljanju prehoda v demokracijo; upa, da se bodo vsi člani prehodne oblasti vzdržali kandidatur na volitvah za ponovno vzpostavitev demokracije;
26. obsoja šibko zavezanost nekaterih voditeljev držav AKP demokratičnim vrednotam, kar se pogosto odraža v prevladi tradicije svete suverenosti;
27. obžaluje odsotnost skupin za opazovanje volitev EU na preteklih volitvah, na primer pri zadnjih volitvah v Ruandi, in poziva k povečanju števila neodvisnih misij AKP-EU v prihodnje, s čimer bi združili obsežne in raznolike izkušnje obeh strani; poudarja precejšnjo dodano vrednost sodelovanja med nacionalnimi predstavniki držav AKP in EU med tovrstnimi misijami;
28. obžaluje, da korupcija, tudi znotraj EU, predstavlja grožnjo za demokracijo;
29. svari pred ustavnimi spremembami ali spremembami volilne zakonodaje, ki se tik pred prihajajočimi volitvami uvajajo na zakonodajni ravni, in poudarja, da lahko tovrstne spremembe vplivajo na rezultate volitev;
30. po drugi strani pa pozdravlja vedno močnejšo vlogo parlamentov v številnih državah, pri čemer predstavlja odličen primer izjemna vztrajnost nigerijskega parlamenta pri nasprotovanju spremembam ustave za tretji predsedniški mandat leta 2006 ; spodbuja redna posvetovanja z nacionalnimi parlamenti in upoštevanje njihovih stališč;
31. pozdravlja mirne predsedniške volitve v Nigru, ki so potekale marca 2011, in poudarja, da te predstavljajo mejnik v procesu prehoda v demokracijo; pozdravlja tudi dobro organiziran in miren referendum o samostojnosti Južnega Sudana, ki je potekal januarja 2011 in pokazal voljo obeh strani za mirno rešitev vprašanja samostojnosti;
32. obsoja dejstvo, da predsednik Slonokoščene obale Laurent Gbagbo, ki se mu je mandat iztekel, ni priznal rezultatov, ki jih je razglasila neodvisna volilna komisija in ki so jih potrdili Združeni narodi;
33. podpira pravico državljanov, da izražajo svojo voljo za politične spremembe z mirnimi demonstracijami, in podpira demokratična gibanja ter množične demonstracije ljudi, ki živijo v diktaturah; obsoja vsako nesorazmerno uporabo oborožene sile za zatiranje tovrstnih demonstracij;

IV. Konkretni ukrepi

34. pozdravlja začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, ki razširja pristojnosti Evropskega parlamenta z namenom krepitve demokratične razsežnosti njegovega delovanja;
35. poziva vse države, naj ratificirajo Mednarodni sporazum o državljanskih in političnih pravicah, in obžaluje dejstvo, da svoboda misli in kulturne pravice v številnih državah AKP niso zagotovljene na dovolj visoki ravni; spodbuja skupne razprave o teh vprašanjih med državami članicami EU in državami AKP;
36. podpira prizadevanja in priznava pomen dela, opravljenega v okviru AU, skupnosti Caricom, organizacije Comesa, Medvladne oblasti za razvoj (IGAD) in Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), ter pozdravlja pobude, kot je PIANZEA¹; poudarja potrebo po sprejetju konkretnih ukrepov, kot je dodatno usposabljanje opazovalcev volitev v okviru organizacij IGAD in SADC;
37. poudarja, da je treba s pomočjo usposabljanja in preusposabljanja okrepiti notranje sposobnosti vseh, ki vodijo demokratične ustanove in organe (ustavno sodišče, neodvisne nacionalne volilne komisije), vključene v pripravo in izvedbo volitev, da bi, kjer je to mogoče, uskladili različne dejavnosti v procesu volitev in se izognili pastem, ki pogosto vodijo v hude povolilne krize;
38. poziva k spodbujanju izobraževanja o demokraciji v državah AKP in EU; se obvezuje, da bo preučila sprejem možnih ukrepov v okviru Skupne parlamentarne skupščine;
39. spodbuja države članice EU in AKP, naj si prizadevajo za izmenjavo najboljših praks na področju ustavnega prava, na primer z organizacijo misij za vzajemno izmenjavo izkušenj med strokovnjaki;
40. se obvezuje, da bo še naprej spremljala demokratične trende, in ponovno poudarja potrebo po sprejemu ustreznih ukrepov na podlagi člena 96 sporazuma iz Cotonouja, v primerih, ko posamezna država članica EU ali AKP ne bi izpolnjevala svojih obveznosti, kot je to pred nedavnim storil Svet EU v zvezi z Madagaskarjem in Fidžijem;
41. naroči sopredsednikoma, naj to resolucijo predložita svetu AKP-EU, Evropski komisiji, Komisiji Afriške unije in Vseafriškemu parlamentu.

¹ Pacific Islands, Australia and New Zealand Electoral Administrators' Network (Mreža volilnih komisij pacifiških otokov, Avstralije in Nove Zelandije).

SKUPNA PARLAMENTARNA SKUPŠČINA AKP–EU

AKP-EU/100.900/11/konč.

RESOLUCIJA¹

o proračunski podpori kot sredstvu za izvajanje uradne razvoje pomoči v državah AKP

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju v Budimpešti (Madžarska) od 16. do 18. maja 2011,
- ob upoštevanju člena 17(1) svojega poslovnika,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, ki je bil podpisan 23. junija 2000 v Cotonouju in revidiran leta 2005 in 2010, in zlasti njegovih členov 1, 2, 9, 33 in 61,
- ob upoštevanju Deklaracije tisočletja, ki so jo sprejeli ZN, z dne 18. septembra 2000, ki skupaj z mednarodno skupnostjo določa razvojne cilje tisočletja kot cilje za odpravo revščine,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine Združenih narodov z naslovom „Uresničiti obljube: združeni za doseganje razvojnih ciljev tisočletja“, sprejete na vrhunskem zasedanju ZN o razvojnih ciljeh tisočletja, ki je potekalo od 20. do 22. septembra 2010 v New Yorku,
- ob upoštevanju pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči z dne 2. marca 2005 in agende za ukrepanje iz Akre z dne 4. septembra 2008,
- ob upoštevanju Evropskega soglasja o razvoju,
- ob upoštevanju letnega poročila 2010 o politikah Evropske skupnosti za razvoj in zunanjo pomoč ter njenem izvajanju v letu 2009,
- ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 19. oktobra 2010 z naslovom „Proračunska podpora EU tretjim državam v prihodnje“,
- ob upoštevanju letnega poročila Računskega sodišča o dejavnostih, ki so financirane iz osmega, devetega in desetega Evropskega razvojnega sklada z dne 9. novembra 2010²,
- ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 11/2010 z naslovom „Kako je Komisija upravljala splošno proračunsko podporo v državah AKP ter latinskoameriških in azijskih državah“,

¹ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 18. maja 2011 v Budimpešti (Madžarska).

² UL C 303, 09.11.2010, str. 243.

- ob upoštevanju študije tematskega sektorja generalnega direktorata Evropskega parlamenta za zunanjo politiko o „Spremljanju proračunske podpore v državah v razvoju: primerjalna analiza nacionalnih mehanizmov za nadzor proračunske podpore v državah v razvoju“ z dne 15. julija 2010,
 - ob upoštevanju resolucije o učinkovitosti pomoči in opredelitvi uradne pomoči za razvoj, ki je bila sprejeta v Port Moresbyju 28. novembra 2008¹,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za gospodarski razvoj, finance in trgovino (AKP-EU/100.900/11/konč.),
- A. ker sodelovanje AKP-EU pri financiranju razvoja predstavlja partnerstvo, ki temelji na razvojnih strategijah držav AKP ter vzajemnih pravicah in dolžnostih, ki zagotavljajo učinkovitost in usklajenost pomoči,
 - B. ker se želijo tako države donatorice kot tudi partnerice odzvati na nova vprašanja glede učinkovitosti pomoči, da bi uradna razvojna pomoč v celoti prispevala k pozitivnim učinkom na življenje ljudi z izkoreninjenjem revščine ter spodbujanjem miru in blaginje,
 - C. ker proračunska podpora postaja vse pomembnejša oblika pomoči in ker namerava Evropska komisija povečati proračunsko podporo s sedanjih 25 % programskega financiranja v okviru devetega Evropskega razvojnega sklada na skoraj 50 % programske pomoči v okviru desetega Evropskega razvojnega sklada,
 - D. ker je proračunska podpora prispevala k povečanju stopnje prevzetih obveznosti in izplačil sredstev Evropskega razvojnega sklada v številnih državah AKP,
 - E. ker je proračunska podpora leta 2009 predstavljala 28 % (2,32 milijarde EUR) vseh obveznosti iz proračuna EU in Evropskega razvojnega sklada in ker je splošna proračunska pomoč znašala 860 milijonov EUR in predstavljala 35 % vseh novih operacij proračunske podpore (vsi upravičenci so prihajali iz držav AKP), medtem ko je sektorska proračunska pomoč predstavljala 33 % vseh novih obveznosti proračunske podpore v državah AKP; ker sta višina in usmeritev proračunske podpore, ki jo države članice namenjajo na podlagi dvostranskih dogovorov, precej raznolika,
 - F. ker je izboljšanje političnega dialoga med donatoricami in prejemnicami eden izmed ciljev proračunske pomoči, saj se dialog o določanju prednostnih nalog in ocenjevanju odvija v okviru partnerstva med donatoricami in prejemnicami, na podlagi tega pa lahko donatorice uskladijo svoj prispevek z lastnimi potrebami in preferencami držav, pri čemer si prizadevajo za spodbujanje nacionalnih ali sektorskih strategij za zmanjšanje revščine,
 - G. ker se proračunska podpora v skladu z načelom zavezanosti izvaja s pomočjo državi lastnih sistemov (ne pa s podvajanjem struktur in ustanov v partnerski državi), da bi tako povečali predvidljivost in se izognili razdrobljenosti pomoči, birokraciji in transakcijskim stroškom tako v državah donatoricah kot tudi v partnerskih državah,

¹ UL C 61, 16.03.2009, str. 26.

- H. ker je tesnejše sodelovanje med donatoricami še vedno potrebno in ker proračunska podpora omogoča boljše usklajevanje ukrepov držav donatoric,
- I. ker proračunska podpora velja za politično občutljivo področje, vendar predstavlja instrument pomoči, ki ga ne gre preobremenjevati s političnimi zahtevami,
- J. ker proračunske podpore ne bi smeli nuditi tam, kjer je bila dokazana korupcija,
- K. ker lahko proračunska podpora prispeva h krepitvi institucionalne zmogljivosti ter k izboljšanju odgovornosti in nadzora domačih zainteresiranih strani; ker pa je uspeh proračunske podpore odvisen od zmožnosti vlad za načrtovanje in izvrševanje javne porabe ter odgovornosti zanjo; ker so domače zahteve po odgovornosti bistvenega pomena za upravljanje,
- L. ker mora biti civilna družba v zadostni meri vključena v dialog o proračunski podpori, v izvajanje programov proračunske podpore ter oceno proračunske porabe in ker morajo parlamenti v celoti odigrati svojo vlogo na področju spremljanja in ocenjevanja tako v skladu z načelom od spodaj navzgor kot tudi od zgoraj navzdol; ker imajo revizijske institucije pomembno vlogo pri spremljanju in revidiranju proračunske podpore,
1. poudarja, da se mora proračunska podpora kot sredstvo finančne pomoči za razvoj osredotočiti na zmanjšanje revščine in doseganje razvojnih ciljev tisočletja s pomočjo vzdržnega povečanja javnih izdatkov in da je takšna podpora lahko učinkovita le, če obe strani prevzameta svoje odgovornosti v duhu resničnega partnerstva;
 2. poziva države donatorice, naj pomoč, ki gre skozi proračunske sisteme držav, povečajo na obljubljenih 50 %, pri čemer pa morajo upoštevati merila za upravičenost; poziva Evropsko komisijo in zainteresirane države AKP, naj si prizadevajo za sklepanje pogodb, podobnih tistim v okviru razvojnih ciljev tisočletja;
 3. poziva Komisijo, naj proračunsko podporo uporabi kot glavno obliko pomoči, pod pogojem, da so izpolnjena merila za upravičenost, določena v sporazumu iz Cotonouja, in naj spodbuja skupne cilje EU glede proračunske podpore;
 4. poziva Komisijo, naj izvede ocene morebitnih tveganj in koristi proračunske podpore za posamezne države ter o rezultatih teh ocen obvesti države donatorice in prejemnice, pri čemer pa naj dopusti izbiro področja uporabe, obsega, oblike in vloge proračunske podpore v vsaki izmed partnerskih držav; v tem okviru ugotavlja, da bi se precejšnja vsota proračunske podpore lahko izkazala za problematično, če se ne zagotovi makroekonomska stabilnost in osnovna fiskalna disciplina;
 5. poziva EU, naj zavzame dinamičen in postopno vse bolj odprt pristop k proračunski podpori, ko bo prišlo do izboljšanja zmogljivosti partnerskih držav;
 6. poziva EU, naj proračunsko podporo razvija in z njo upravlja tako, da bo pri tem izkoristila dopolnjevanje z ostalimi oblikami pomoči ter spodbudila prilagajanje in usklajevanje med različnimi splošnimi in sektorskimi instrumenti proračunske podpore; poziva Komisijo, naj preuči posledice decentralizacije dela proračunske podpore;

7. poziva donatorice, naj povečajo usklajenost in predvidljivost pomoči ter poenostavijo postopke; poudarja, da se morajo donatorice proračunske podpore pripraviti na dolgotrajno sodelovanje s partnerskimi državami v duhu oblikovanja dosledne razvojne politike;
8. spodbuja Komisijo, naj ohrani svoj dinamičen pristop glede meril za upravičenost; poziva k oblikovanju kazalnikov uspešnosti v dogovoru z državami AKP, ki bi temeljili na poglobljenem dialogu in s katerimi bi merili dosežene rezultate na področju izkoreninjenja revščine in doseganja razvojnih ciljev tisočletja ter tudi na ostalih prednostnih področjih, o katerih so se skupaj dogovorile države donatorice in prejemnice;
9. poudarja, da proračunska podpora ne bi smela biti povezana s političnimi pogoji in da mora politični dialog potekati na ravni celovitega sodelovanja in partnerstva, ne pa v okviru posameznih instrumentov pomoči, kot je proračunska podpora; kljub temu pa poudarja pomen političnega dialoga na visoki ravni za učinkovito porabo proračunske podpore;
10. poziva EU, naj v okviru političnega dialoga sistematično izpostavlja vprašanje parlamentarnega nadzora nad proračunsko podporo; opozarja, da je vključitev pomoči v proračune ključen korak k povečanju parlamentarnega nadzora pomoči; poziva vlade držav prejemnic, naj svojim parlamentom nudijo vse informacije, potrebne za zagotavljanje odgovornosti izvršne veje oblasti, in poziva poslance, naj izkoristijo svoje pristojnosti;
11. poziva partnerske države, naj proračunsko podporo osnujejo na trdnih in podrobnih nacionalnih načrtih za zmanjševanje revščine, in poziva države prejemnice, naj sredstva porabijo za izboljšanje splošnega dostopa do osnovnih javnih storitev in zmanjšanje pojavov revščine;
12. poziva h krepitvi zmogljivosti vseh ministrstev, da bi zagotovili povečanje vpliva in moči najrevnejših državljanov in izboljšali učinkovitost strateške porabe, predvsem na področju zdravstva, izobraževanja, zaposlovanja, kmetijstva in infrastrukture;
13. poziva EU, naj načelo enakosti med spoloma uveljavlja z uporabo kazalnikov, ki upoštevajo enakost med spoloma, in poziva partnerske države, naj vidik spola vključijo v proračunski postopek ter spodbujajo dialog z ženskimi organizacijami;
14. poudarja, da proračunska podpora ne bi smela biti povezana z izpolnjevanjem ekonomskih pogojev, ki lahko onemogočijo razvoj držav AKP;
15. opozarja, da sistemska krepitev javnih financ predstavlja pomemben del široko zastavljene strategije za boj proti korupciji, ki od držav upravičenk zahteva reden nadzor;
16. poziva tako vlade držav donatoric kot tudi prejemnic, naj se osredotočijo na zagotavljanje popolne proračunske preglednosti in odgovornosti, saj sta ti bistvenega pomena za dobro gospodarsko in politično upravljanje; poudarja potrebo po doslednem sodelovanju z nacionalnimi parlamenti, lokalnimi oblastmi in nedejavnimi akterji ter po povečanju zmogljivosti nacionalnih parlamentov in revizijskih institucij, da bi okrepili domačo odgovornost, sisteme za upravljanje javnih financ in mehanizme nadzora;

17. poziva države donatorice in prejemnice, naj proračunsko podporo dopolnijo z ukrepi za krepitev sistemov za upravljanje javnih financ in možnosti revizije, povečanje zmogljivosti parlamentov in podporo nedržavnim akterjem; poziva države AKP in Komisijo, naj v okviru vmesnega pregleda programa za države znotraj AKP in regionalnega okvirnega programa, ki spadajo v deseti Evropski razvojni sklad, začneta z izvajanjem programa za države znotraj AKP za spodbujanje krepitve zmogljivosti v zainteresiranih državah AKP s pomočjo programa za vzajemno učenje in podporo, da bi izboljšale upravljanje javnih financ, ki je potrebno za ohranjanje hitrih in ambicioznih reform;
18. poudarja, da bo večji obseg informacij o proračunski podpori v državah donatoricah in prejemnicah povečal preglednost in odgovornost ter prispeval k večji učinkovitosti tega instrumenta; poziva k sistematičnemu ovrednotenju ocenjevalnih študij, da bi opredelili morebitne pomanjkljivosti in tako izboljšali izvajanje;
19. priporoča, da partnerji v kar največji meri standardizirajo merila za ocenjevanje proračunske podpore, da bi zagotovili boljše spremljanje in oceno te oblike pomoči;
20. poziva Komisijo, Svet in države članice EU, naj zagotovijo ustrezne vire za enajsti Evropski razvojni sklad, pri čemer naj nadgradijo vire desetega Evropskega razvojnega sklada, skladno z zavezami, da bodo uradni razvojni pomoči do leta 2015 namenile 0,7 % svojega BND, pri tem pa naj upoštevajo potrebo po financiranju novih obveznosti, o katerih so se dogovorile v okviru nedavno zaključenega drugega pregleda sporazuma iz Cotonouja;
21. naroči sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu ministrov AKP-EU, Evropski komisiji, Evropskemu parlamentu ter nacionalnim in regionalnim parlamentom držav članic EU in AKP.

SKUPNA PARLAMENTARNA SKUPŠČINA AKP–EU

AKP-EU/100.915/11/konč.

RESOLUCIJA¹

o onesnaževanju vode

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju v Budimpešti (Madžarska) od 16. do 18. maja 2011,
- ob upoštevanju člena 17(1) svojega poslovnika,
- ob upoštevanju resolucije 64/292 Generalne skupščine ZN z naslovom „Človekova pravica do vode in sanitarne oskrbe“,
- ob upoštevanju resolucije 15/9 Sveta ZN za človekove pravice z naslovom „Človekove pravice in dostop do varne pitne vode in sanitarne oskrbe“,
- ob upoštevanju deklaracije tisočletja ZN z dne 8. septembra 2000, ki določa razvojne cilje tisočletja kot merila, ki jih je za odpravo revščine skupaj načrtala mednarodna skupnost, in zlasti 7. cilja,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja ZN iz julija 2009 o izvajanju deklaracije tisočletja,
- ob upoštevanju poročila Programa ZN za razvoj (UNDP) z naslovom „Vmesna točka: doseganje razvojnih ciljev tisočletja“, objavljenega januarja 2010,
- ob upoštevanju poročila Programa ZN za razvoj (UNDP), Sklada ZN za demografsko dejavnost (UNFPA), Mednarodnega sklada ZN za pomoč otrokom (UNICEF) in Svetovnega programa za prehrano (WFP) z naslovom „Pregled stanja pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja“, objavljenega januarja 2010,
- ob upoštevanju poročila o človekovem razvoju iz leta 2006 Programa ZN za razvoj z naslovom „Onstran omejenosti virov: moč, revščina in svetovna kriza z vodo“,
- ob upoštevanju letnega poročila (2010) z naslovom „Splošna letna ocena vode ZN o sanitarni oskrbi in pitni vodi (GLAAS)“,
- ob upoštevanju poročila UNICEF z naslovom „Napredek za otroke: Doseganje razvojnih ciljev tisočletja s pravičnostjo“, objavljenega septembra 2010,

¹ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 18. maja 2011 v Budimpešti (Madžarska).

- ob upoštevanju akcijskega načrta EU v dvanajstih točkah za podporo razvojnim ciljem tisočletja, ki ga je Evropska komisija objavila 21. aprila 2010,
 - ob upoštevanju plenarnega zasedanja Generalne skupščine ZN na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja, ki je potekalo v New Yorku od 20. do 22. septembra 2010,
 - ob upoštevanju Akcijskega načrta skupine G8, sprejetega v Evianu leta 2003, in z njim povezanih poznejših poročil;
 - ob upoštevanju ocenjevalnih poročil Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC), objavljenih v letih 1990, 1995, 2001 in 2007,
 - ob upoštevanju resolucije o vodi v državah v razvoju, ki jo je sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP–EU 23. novembra 2006 v Bridgetownu (Barbados),
 - ob upoštevanju poročila Odbora za socialne zadeve in okolje (AKP-EU/100.915/11/konč.),
- A. ker sta Generalna skupščina ZN in Svet za človekove pravice priznala, da je dostop do varne pitne vode in sanitarne oskrbe temeljna pravica,
 - B. ker je voda bistveni vir za življenje in zdravje ter javna dobrina in ne zgolj surovina ter ker so, čeprav je dostop do vode temeljna pravica, družba in posamezniki odgovorni za trajnostno upravljanje z njo,
 - C. ker 7. razvojni cilj tisočletja vsebuje posebni cilj, in sicer do leta 2015 prepoloviti delež ljudi brez trajnostnega dostopa do varne pitne vode in osnovne sanitarne infrastrukture; ker navkljub vsemu doseženemu napredku države podsaharske Afrike glede na trenutno stanje ne bodo dosegle tega razvojnega cilja tisočletja; ker sta preskrba s pitno vodo in sanitarna infrastruktura še vedno problem, zlasti izven mest,
 - D. ker v skladu z zadnjimi podatki ZN skoraj 900 milijonov ljudi na svetu danes nima dostopa do varne pitne vode, 2,6 milijarde ljudi nima dostopa do osnovne sanitarne infrastrukture, onesnažena voda pa je drugi najpogostejši vzrok za umrljivost dojenčkov po svetu,
 - E. ker bi z uresničitvijo 7. razvojnega cilja tisočletja pridobili dodatnih 322 milijonov izrednih delovnih dni, zdravstveni sektor pa bi pri tem prihranil 7 milijard USD letno; ker se poleg tega vsak dolar, vložen v sanitarno infrastrukturo in varno pitno vodo, povrne z vidika gospodarskega razvoja v višini 3 do 34 USD,
 - F. ker so ženske in dekleta, ki so odgovorne za prinašanje vode in skrb za bolne, prve, ki se spopadajo s pomanjkanjem varne pitne vode, in ker je dostop do varne vode bistven za zdravje mater; ker poleg tega razdalje, ki jih je potrebno prehoditi, da bi imeli dostop do čiste vode, in pomanjkanje sanitarne infrastrukture v šolah neugodno vplivajo na dostop zlasti deklet do izobraževanja,

- G. ker so države članice EU med vodilnimi donatorji v sektorju vode in lahko prispevajo bogate izkušnje na področju mednarodnega razvojnega sodelovanja in upravljanja z vodnimi viri,
- H. ker je bila pobuda za vodo, ki jo je EU sprožila na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju v Johannesburgu septembra 2002, oblikovana kot celovit pristop do upravljanja z vodnimi viri, da bi dosegli razvojne cilje tisočletja in cilje trajnostnega razvoja za pitno vodo in sanitarno oskrbo,
- I. ker se 70 % neobdelanih industrijskih odpadkov v državah v razvoju odstrani v vodo, kar onesnažuje oskrbo z vodo,
- J. ker je zaradi dolžine rečnih tokov in pripadajočih vodnih sistemov problem onesnaževanja vode čezmejno vprašanje, ki zahteva skupne ukrepe,
- K. ker je EU leta 2002 sprejela okvirno direktivo EU o vodah, da bi racionalizirala svoj pristop do vprašanj v zvezi z vodo ter uvedla splošno obveznost varovanja okolja in najnižji standard za vse površinske vode,
- L. ker podnebne spremembe vplivajo na dostop do varne vode in sanitarne oskrbe in ker iz poročila Medvladnega foruma o podnebnih spremembah iz leta 2007 izhaja, da bodo podnebne spremembe do leta 2050 dosegle dramatične razsežnosti,
 - 1. meni, da je glede na pomen vode kot življenjsko pomembnega vira dostop do čiste vode temeljna človekova pravica in jo je treba zagotoviti zlasti za pripravo hrane in higieno; dodaja, da je dostop do vode bistven tudi za proizvodnjo; verjame, da se mora dostop do vode uporabljati kot kazalnik človekovega razvoja;
 - 2. poudarja, da je preprečevanje onesnaževanja vode z ekonomskega vidika bolj smiselno kot katerakoli oblika obdelave ali čiščenja vode po gospodinjski rabi ali drugi obliki rabe;
 - 3. poudarja, da je problem vode in onesnaževanja vode medsektorsko vprašanje, ki ga je treba reševati na podlagi multidisciplinarnega in večstranskega pristopa, ki združuje ekonomsko upravičenost, socialno solidarnost, varnost zaposlitev, ekološko odgovornost, previdnostno načelo in zmerno rabo, da ne bi ogrozili potreb prihodnjih generacij;
 - 4. smatra kakršnokoli naložbo v vodno infrastrukturo in storitve za spodbudo razvoju, saj bodo izboljšane vodne storitve prispevale delovna mesta za lokalne skupnosti, prinesle več časa za druge proizvodne dejavnosti in spodbujale socialno razsežnost na lokalni ravni;
 - 5. poudarja pomen dialoga med institucijami in lokalnim prebivalstvom v celotnem postopku odločanja v zvezi z vodnimi viri, da se olajša udeležba vseh zainteresiranih strani in izpolnijo realne potrebe uporabnikov ter izberejo rešitve, ki upoštevajo podnebje, okolje ter znanja in veščine, ki so na voljo za izgradnjo in vzdrževanje sistemov oskrbe s pitno vodo; poudarja potrebo po ustrezni strategiji komuniciranja, izobraževanju in podpornih ukrepih v zvezi s pomenom čiste vode;

6. poudarja pomen financiranja mikroprojektov in majhnih projektov, da bi dosegli trajnostno izboljšanje lokalnih pogojev, in potrebo po boljšem obveščanju o možnih virih podpore;
7. poudarja potrebo po ustreznem pravnem okviru, ki bo zagotavljal dostop do vode, vključno s pitno vodo, njeno kakovost in odgovorno rabo; priporoča izvajanje načela „onesnaževalec plača“; opozarja, da mora biti sprejetje zakonodaje o varovanju pitne vode prednostna naloga vlad;

Onesnaženost z odpadnimi vodami

8. poudarja, da so varen dostop do čiste vode, ustrezno odstranjevanje odpadnih voda in čiščenje vode pomembni predpogoji za javno zdravje, saj pomagajo zmanjšati stopnjo umrljivosti zaradi bolezni, povezanih s kakovostjo vode, zlasti med otroki; ugotavlja, da so Združeni narodi priznali pravico do dostopa do sanitarne oskrbe kot človekovo pravico prav tako kot pravico do varne pitne vode;
9. vseeno poudarja, da je zagotavljanje splošnega varnega dostopa do pitne vode prek omrežij, ki dovajajo pitno vodo, in odvajanje odpadnih voda drago in bo breme za omejene finančne zmožnosti številnih držav AKP; vseeno opozarja, da mora biti to ena od prednostnih nalog oblasti; priporoča večjo uporabo vrtin v vaseh in barakarskih naseljih z izjemno hitro rastočim številom prebivalstva ter uporabo inovativnih rešitev, na primer klorovih tablet za boj proti boleznim, kot je kolera, ki jih povzročajo vedno pogostejše poplave;
10. poudarja, da se je treba boriti proti odpadkom, kjerkoli obstaja tveganje za pomanjkanje vode, in optimizirati izrabo vode, zlasti s ponovno uporabo, pri tem pa upoštevati mnogovrstne namene uporabe vode in spodbujati občutek odgovornosti med uporabniki;
11. verjame, da je treba spodbujati inovativne pristope k uravnoveženju vodnega kroga, kot so alternativne tehnologije, prilagojene lokalnim razmeram, in uporaba naravnih snovi za gnojila;
12. poudarja, da je moč ustrezno in varno oskrbo z vodo zagotoviti le z dolgoročnimi strategijami in da je treba v ta namen spodbujati najcenejše in najbolj inovativne, najučinkovitejše in najbolj trajnostne tehnologije obdelave, po potrebi s pomočjo prenosa tehnologij, ne da bi zanemarili okoljsko razsežnost in ob upoštevanju lokalnih razmer, ob posvetovanju z lokalnim prebivalstvom;
13. poudarja pomen Drugega sklada AKP–EU za preskrbo z vodo in podpira njegove projekte, za katere je 10. evropski razvojni sklad namenil 200 milijonov EUR, na področjih zagotavljanja oskrbe z vodo in osnovne sanitarne oskrbe najbolj prikrajšanemu prebivalstvu, pomoči za izboljšanje upravljanja z vodo in vodnimi viri ter prispevanja k trajnostnemu razvoju in vzdrževanja vodne infrastrukture; opozarja pa, da je vsako odločitev v ta namen treba sprejeti čim bliže ljudem, ki jih odločitev zadeva;

Industrijsko in kmetijsko onesnaževanje

14. je seznanjena s povečevanjem kmetijske proizvodnje, rudarstva, industrijske proizvodnje, proizvodnje energije, gozdarstva in drugih gospodarskih dejavnosti v državah AKP, ki prinašajo spremembe kemičnih, bioloških in fizikalnih lastnosti vode na način, ki bi bil lahko škodljiv za človekovo zdravje, ekosisteme in biotsko raznovrstnost;
15. poziva države AKP in države članice EU, naj se spopadejo z onesnaženostjo rek s strupenimi kemikalijami in težkimi kovinami, ki so glavni vir onesnaževanja vode v državah EU in tudi v nekaterih državah AKP; zahteva, da se sprejmejo vsi možni ukrepi, s katerimi bi preprečili, da bi industrija, krčenje gozdov, rudarjenje, kemična proizvodnja in razširjena uporaba pesticidov v kmetijstvu in vrtnarstvu vplivali na kakovost in neoporečnost vode, v skladu s previdnostnim načelom; poziva, da se uvedejo standardi in izvedejo analize na območjih tveganja s kaznimi za onesnaževalce v boju proti onesnaževanju površinskih voda (reke, jezera, otoki) in podtalnice z gnojili, pesticidi, strupenimi kemikalijami in težkimi kovinami;

Podnebne in demografske spremembe

16. poudarja, da je treba dodatno preučiti povezave med vse številčnejšim svetovnim prebivalstvom in podnebnimi spremembami ter zlasti morebitni vpliv na dostop do bistvenih naravnih virov, kot je varna pitna voda, in na obalne vode;
17. opozarja na širjenje urbanizacije v državah AKP, zaradi česar so potrebne večje naložbe v infrastrukturo za preskrbo z vodo in obdelavo odpadne vode; zato spodbuja naložbe v obdelavo in ponovno uporabo vode z namenom, da se varčuje z vodo in posledično z energijo;
18. poziva mednarodno skupnost, naj prizna pomen varovanja tropskih deževnih gozdov in začne to problematiko reševati kot prednostno vprašanje, pri tem pa poziva vse udeležene strani, vključno z državami v vzponu, naj izpolnijo zaveze iz kopenhavskega sporazuma v zvezi z blaženjem in prenosom čistih tehnologij, da bi ohranili vodne vire planeta in obvladali podnebne spremembe ter omejitve ki bi jih te utegnile povzročiti v zvezi z viri pitne vode;
19. poziva Evropsko komisijo, naj posreduje najboljše zakonodajne in tehnološke prakse varstva vode državam AKP in oblikuje na spletu platformo za zbiranje primerov najboljše prakse na področju varstva vode;
20. naroči sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu ministrov AKP–EU, Evropskemu parlamentu, Evropski komisiji, predsedstvu Sveta Evropske unije in Afriški uniji.

SKUPNA PARLAMENTARNA SKUPŠČINA AKP-EU

AKP-EU 100.957/11/konč.

RESOLUCIJA¹

o razmerah v Slonokoščeni obali

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju v Budimpešti (Madžarska) od 16. do 18. maja 2011,
 - ob upoštevanju člena 17(2) svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov ter sklepov in izjav Afriške unije, Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav (ECOWAS) in Evropske unije o Slonokoščeni obali,
 - ob upoštevanju resolucije sveta ZN za človekove pravice z dne 25. marca 2011, s katero je bila ustanovljena mednarodna preiskovalna komisija, ki naj bi raziskala kršitve človekovih pravic v Slonokoščeni obali po predsedniških volitvah novembra 2010,
 - ob upoštevanju deklaracije, ki jo je predložila vlada Slonokoščene obale 1. oktobra 2003, v kateri je sprejela pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča za zločine, storjene na svojem ozemlju od 19. septembra 2002,
 - ob upoštevanju sporočil sopredsednikov z dne 3. decembra 2010 in 18. marca 2011, v katerih sta obsodila kršitve človekovih pravic v Slonokoščeni obali,
 - ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta z dne 16. decembra 2006 in 7. aprila 2011 o razmerah v Slonokoščeni obali,
- A. ker so edini vir legitimnosti splošne volitve in s tem neizpodbitni rezultati volitev,
- B. ob upoštevanju resnosti politične krize, ki je izbruhnila po tem, ko so bili rezultati drugega kroga predsedniških volitev v Slonokoščeni obali dne 28. novembra 2010 izpodbijani,
- C. ker je bil cilj volitev končati politično krizo, ki je razdeljevala državo že desetletje,
- D. ker je bila prvič v Afriki Združenim narodom z dvema resolucijama in s soglasjem dotedanjega predsednika Laurenta Gbagba zaupana potrditev rezultatov predsedniških volitev in ker je bil na podlagi teh potrjenih rezultatov imenovan za novoizvoljenega predsednika Slonokoščene obale Alassane Ouattara,
- E. ker zakon 2001-303 in člen 64 odloka iz leta 2008 ne omogočata ustavnemu svetu Slonokoščene obale, da razglasi rezultate, drugačne od rezultatov neodvisne volilne komisije,
- F. ker je bil odhajajoči predsednik Laurent Gbagbo odgovoren za zagotovitev mirne predaje mandata svojemu nasledniku, da bi ohranili družbeni mir,

¹ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 18. maja 2011 v Budimpešti (Madžarska).

- G. ker je Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav (ECOWAS) že 7. decembra 2010 pozvala odhajajočega predsednika, naj „ne zavlačuje s predajo oblasti“,
- H. ker je Afriška unija 8. decembra 2010 pozvala odhajajočega predsednika, naj „spoštuje voljo ljudstva, izraženo na voliščih, in preda oblast miroljubno, da bi se izognili prelivanju krvi“, ob upoštevanju številnih prizadevanj za posredovanje,
- I. ker so bili vsi poskusi posredovanja, da bi prepričali nekdanjega predsednika Gbagba, naj preda oblast demokratično izvoljenemu predsedniku, neuspešni,
- J. ker je zavrnitev nekdanjega predsednika Gbagba, da preda oblast demokratično izvoljenemu predsedniku, pripeljala Slonokoščeno obalo na prag državljanske vojne,
- K. ker je nasilje nad civilisti povzročilo več tisoč smrtnih žrtev, več kot milijon ljudi je bilo notranje razseljenih in več kot 100.000 ljudi je poiskalo zatočišče v sosednjih državah,
- L. ker so bile v Slonokoščeni obali povzročena grozodejstva, vključno s primeri spolnega nasilja, prisilnih izginotij, izvensodnih usmrtitev ter prekomerna in vsesplošna uporaba sile nad civilisti, ki sodijo med zločine proti človeštvu,
- M. ker so te zlorabe, ki so jih preiskovali trije mednarodni preiskovalci, imenovani s strani ZN, po vsej verjetnosti zagrešile različne strani v sporu zgolj na podlagi suma, da žrtve pripadajo drugi etnični skupini, kot ji pripadajo storilci kaznivih dejanj,
- N. ker so napadi, namenoma usmerjeni proti misijam in institucijam ZN, tudi vojni zločini,
- O. ob upoštevanju prošnje, ki je bila 9. marca 2011 v imenu predsednika Ouattare poslana Mednarodnemu kazenskemu sodišču v Haagu,
- P. ker bo imelo to nasilje nepredvidljive posledice za življenje ljudi,
- Q. ker je predsednik Ouattara pozval h koncu nasilja, spravi in ustanovitvi Komisije za resnico, spravo in dialog,
- R. ker je to krizno obdobje pustilo izjemno negativne gospodarske, socialne in humanitarne posledice, mladi pa se soočajo s pomanjkanjem možnosti zaposlitve,
- S. ob upoštevanju ugodnejših obetov za Slonokoščeno obalo po prijetju nekdanjega predsednika Gbagba,
1. se veseli, da je izvoljeni predsednik Slonokoščene obale Alassane Ouattara začel svoj mandat;
 2. obsoja poskuse nekdanjega predsednika Gbagba in njegovih privržencev, da bi si nasilno prilastili oblast proti volji ljudstva Slonokoščene obale,
 3. izjavlja, da popolnoma zaupa osebju ZN, ki je odgovorno za potrditev rezultatov volitev;
 4. izreka pohvalo prizadevanjem Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav (ECOWAS), Afriške unije in Združenih narodov za doseg diplomatske rešitve, ki bi lahko preprečila širjenje trpljenja zaradi uporabe oborožene sile, in obžaluje neuspeh teh prizadevanj;

5. obžaluje visoko ceno, ki jo je moralo plačati ljudstvo Slonokoščene obale, da je bila spoštovana njihova demokratično izražena volja;
6. globoko obsoja vse kruto ravnanje, ponavljajoče se podžiganje k nasilju, povračilne ukrepe, plenjenje, obračunavanje in resne kršitve človekovih pravic; obsoja zlasti nasilje, še posebej uporabo težkega orožja nad civilisti, napade na osebe ZN, spolno nasilje in pokole, ki so jih potrdile organizacije ZN in humanitarne organizacije;
7. pozdravlja sklep Varnostnega sveta ZN, da dovoli misiji ZN v Slonokoščeni obali (ONUCI) uporabo sile za zaščito civilnega prebivalstva, med drugim s preprečitvijo nadaljnje uporabe težkega orožja; poziva misijo ZN v Slonokoščeni obali, naj ob pomoči francoskih sil Licorne še naprej učinkovito varuje civiliste v Slonokoščeni obali, in sicer tako dolgo, kot bodo to želele oblasti Slonokoščene obale;
8. obsoja kršitve embarga na orožje; pozdravlja sklep ZN z dne 28. aprila 2011 o ohranitvi tega embarga še za obdobje enega leta in poziva države članice Evropske unije in Afriške unije, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, za njegovo učinkovitost;
9. poziva sosednje države Slonokoščene obale, naj storijo vse za to, da ne bodo zatočišče za sile, ki želijo destabilizirati državo, in tako pomagajo vladi Slonokoščene obale pri izboljšanju varnosti njenih meja;
10. obžaluje znatne izgube življenj in namerno uničevanje lastnine; izraža sožalje ranjenim ter družinam žrtev in tistih, ki so izginili; izraža iskreno sožalje ljudstvu in vladi Slonokoščene obale ter poziva strani na terenu, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi preprečili nadaljnje kršitve človekovih pravic in zagotovili varnost prebivalstva;
11. pozdravlja zavezo predsednika Ouattare, da bo ponovno vzpostavil pravno državo, ter poziva oblasti Slonokoščene obale, naj zagotovijo, da bodo vsi njihovi ukrepi v skladu z zakoni, kar pomeni, da je treba ustrezno uporabiti pravne postopke zoper vse, ki so uporabljali ali še vedno uporabljajo nasilje, in vse, ki so državna sredstva preusmerili v zasebne roke, vendar poudarja, da je treba obtoženim nuditi popolno pravico do obrambe v nepristranskem in neselektivnem sodnem okviru; pozdravlja sklep EU o zagotovitvi takojšnje pomoči v višini 18 milijonov EUR za posodobitev sodnega sistema Slonokoščene obale;
12. upa, da bo odkrita resnica o vseh pobojih in zločinih; pozdravlja sklep ZN, da ustanovi neodvisno mednarodno preiskovalno komisijo za preiskavo domnevnih kršitev človekovih pravic, vojnih zločinov in zločinov proti človeštvu; poziva vse udeležene strani k celovitemu sodelovanju;
13. pozdravlja sklep tožilca Mednarodnega kazenskega sodišča, da bo zaprosil predsodni senat za odobritev začetka preiskave „vsesplošnega in sistematičnega pobijanja“, ob upoštevanju, da lahko Mednarodno kazensko sodišče določi svojo pristojnost na podlagi člena 12(3) rimskega statuta;
14. opozarja, da vojni zločini in zločini proti človeštvu ne zastarajo in da odgovorni ne smejo ostati nekaznovani zaradi časovnih, geografskih ali političnih razlogov;

15. pozdravlja poziv predsednika Ouattare h končanju nasilja in spravi ter upa, da bodo te pozive upoštevali po vsej državi, zlasti v upravi in oboroženih silah; pozdravlja ustanovitev Komisije za resnico, spravo in dialog in poudarja pomen socialne kohezije v državi;
16. ponovno izraža svojo podporo predsedniku Ouattari, njegovi vladi in ljudstvu Slonokoščene obale pri dejanju sprave, obnovi in trajnostnem razvoju; poziva k pričetku pogovorov za ponovno vzpostavitev reda in miru ter stabilnosti in varnosti v državi ob spodbujanju narodne enotnosti;
17. opozarja na predlog predsednika Ouattare o oblikovanju vlade narodne enotnosti, da bi tako spodbudili demokratičen in miren politični prehod in omogočili, da so zastopani vsi politični nazori v državi in vse regije;
18. upa, da bo ta ponovna vzpostavitev družbenega miru omogočila izvolitev parlamenta v najkrajšem možnem času;
19. čestita Evropski uniji za njeno učinkovito humanitarno pomoč v višini več kot 54 milijonov EUR in jo spodbuja, naj nadaljuje s svojimi prizadevanji, dokler se begunci in razseljene osebe ne vrnejo; opozarja, da je več kot 100.000 beguncev pobegnilo iz Slonokoščene obale, zlasti v Liberijo, več kot milijon ljudi pa je bil notranje razseljen; poziva mednarodne donatorje, naj podprejo ukrepe Evropske unije, ki je z aprilom 2011 sprostila 180 milijonov EUR pomoči;
20. pozdravlja konec prepovedi izvoza kakava, ki so jo izdale oblasti Slonokoščene obale, in odpravo sankcij EU za gospodarske subjekte, kar je omogočilo nadaljevanje izvoza kakava;
21. upa, da bo Slonokoščena obala lahko izkoristila odpis zunanjega dolga v skupni vrednosti 3 milijard USD, ki ji je bil zagotovljen v okviru pobude za močno zadolžene revne države, projekte Evropskega razvojnega sklada, pomoč Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada ter po potrebi dodatna sredstva Evropske unije za čim hitrejši nov zagon gospodarstva Slonokoščene obale;
22. pričakuje misijo za ugotavljanje dejstev v Slonokoščeni obali;
23. naroči svojim sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta predsedniku Slonokoščene obale Alassanu Ouattari, institucijam Evropske unije, Afriški uniji in Gospodarski skupnosti zahodnoafriških držav ter generalnemu sekretarju ZN in tožilcu Mednarodnega kazenskega sodišča.

SKUPNA PARLAMENTARNA SKUPŠČINA AKP–EU

AKP-EU/100.958/11/konč.

RESOLUCIJA¹

o demokratičnih spremembah v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu: posledice za države AKP, Evropo in ves svet

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- na zasedanju v Budimpešti (Madžarska) od 16. do 18. maja 2011,
- ob upoštevanju člena 17(2) svojega poslovnika,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah, ki jo je 10. decembra 1948 v Parizu sprejela Generalna skupščina Združenih narodov,
- ob upoštevanju člena 2(7) Ustanovne listine Združenih narodov, ki kot načelo vzpostavljanja miru v mednarodnih odnosih določa nevmešavanje v notranje zadeve države, ter izjem od načela nevmešavanja, ki se uporabljajo samo v primeru grožnje kolektivni varnosti in jih določi izključno Varnostni svet Združenih narodov (poglavje VII),
- ob upoštevanju razvoja evropske sosedске politike od leta 2004, zlasti poročil Komisije o napredku z dne 12. maja 2010 o njenem uresničevanju ciljev, namenjenih krepitvi blaginje, stabilnosti in varnosti v sosednjih državah²,
- ob upoštevanju skupnega sporočila „Partnerstvo za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja“³, ki predstavlja nov pristop k politiki Evropske unije z njenimi južnimi sosedami,
- ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta z dne 3. in 17. februarja oziroma 24. marca in 7. aprila 2011 o razmerah v Tuniziji in Egiptu, odnosih EU s Svetom za sodelovanje v Zalivu, pregledu evropske sosedске politike – južni sklop⁴, ter stanju v Siriji, Bahrajnu in Jemnu,⁵
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugim oblikam okrutnega, nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja iz leta 1975, ki so jo podpisali Bahrajn, Sirija in Jemen,

¹ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU 18. maja 2011 v Budimpešti (Madžarska).

² KOM(2011)207.

³ KOM(2011)200 konč.

⁴Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁵Še ni objavljeno v Uradnem listu.

- ob upoštevanju deklaracij predsedstva parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje, sprejetih na njenih zasedanjih v Parizu (12. julij 2008), Kairu (20. november 2009), Rabatu (22. januar 2010), Palermu (18. junij 2010) in Rimu (12. november 2010),
 - ob upoštevanju prejšnjih resolucij Združenih narodov o Libiji, vključno z resolucijo št. 1973(2011) z dne 17. marca 2011, pri čemer države članice in regionalne organizacije lahko sodelujejo pri prepovedi letenja nad Libijo za zaščito civilnega prebivalstva in „sprejmejo vse potrebne ukrepe za zaščito civilnega prebivalstva in območij, kjer obstaja nevarnost napadov v Libijski arabski džamahiriji“,
 - ob upoštevanju nasprotujočih si razlag glede uporabe te resolucije,
 - ob upoštevanju pridržkov, ki jih je izrazila Afriška unija glede izvajanja te resolucije,
 - ob upoštevanju izjav visoke predstavnice/podpredsednice Komisije v imenu Evropske unije o Libiji, Egiptu, Tuniziji, Siriji, Jemnu in Bahrajnu od februarja do maja 2011,
 - ob upoštevanju pogajalske pobude Afriške unije z namenom končanja bojev med libijsko opozicijo in vlado Moamerja Gadafija,
- A. ker zmaga tunizijskega in egiptovskega naroda predstavlja nov veter upanja, svobode, solidarnosti, demokracije in resničnih sprememb, ki si jih želita tako ta dva naroda kot vsi zatirani narodi,
 - B. ker so z mirnimi demonstracijami ljudje v južnem Sredozemlju in številnih bližnjevzhodnih državah jasno izrazili svoje legitime težnje po demokratični reformi,
 - C. ker so te spremembe privedle do izgube človeških življenj in razselitve več tisoč ljudi in beguncev znotraj zadevnih držav in izven njih,
 - D. ker so te demokratične vstaje v veliki meri motivirane z neenakovredno porazdelitvijo bogastva, pomanjkanjem svoboščin, korupcijo in nepotizmom; ker odražajo splošno nezadovoljstvo ljudi z vladajočimi režimi in njihovo željo po gospodarski rasti, spoštovanju demokratičnih vrednot in socialni varnosti,
 - E. ker so večino strmoglavljenih ali zavrženih režimov v regijah podpirale Evropska unija in njene države članice, zlasti zaradi geostrateških, vojaških, trgovinskih ali gospodarskih razlogov,
 - F. ker je treba upoštevati nevarnost širjenja vojaškega orožja in posledične grožnje varnosti človeštva,
 - G. ob upoštevanju medsebojne odvisnosti svetovnih regij in neizogibnih posledic – negativnih ali pozitivnih – ki jih ta gibanja lahko imajo na sosednje regije v Afriki in v Evropski uniji,
 - H. ker je razvoj evropske sosedske politike od leta 2004 razkril številne pomanjkljivosti v zvezi z varstvom človekovih pravic in demokratičnih načel ter ni uspel zagotoviti potrebnih političnih, socialnih in institucionalnih reform, zlasti zaradi pomanjkanja dialoga s civilno družbo in demokratičnimi silami,

- I. ker demokratične vstaje ljudi v Tuniziji, Egiptu, Libiji, Siriji, Alžiriji, Maroku, Jordaniji in drugih bližnjevzhodnih državah pomenijo, da mora Evropska unija prilagoditi evropsko sosedsko politiko z namenom zagotoviti učinkovito podporo za proces političnih, gospodarskih in socialnih reform, ob kategorični obsodbi uporabe sile za zatiranje mirnih demonstracij,
- J. ker je po navedbah visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR) več kot 450.000 ljudi zapustilo Libijo in pobegnilo v sosednje Tunizijo, Egipt, Niger, Mali in Čad ter v Evropo, in ker si še več sto tisoč beguncev in tujih delavcev obupno prizadeva, da bi se izognili sporu ali zapustili Libijo; ker to predstavlja izredne humanitarne razmere, ki zahtevajo hitro reakcijo EU in solidarnost med državami članicami in sosednjimi državami,
- K. ker je v ponedeljek, 16. maja 2011, Mednarodno kazensko sodišče v Haagu zahtevalo naloge za prijetje libijskega voditelja Moamerja Gadafija, njegovega sina Saifa Al Islama Gadafija in vodje njegove obveščevalne službe, saj jih obtožuje zločinov proti človečnosti,
1. pozdravlja pogum in odločnost narodov na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki ter močno podpira njihova demokratična prizadevanja, ki bi lahko navdihnili demokratične spremembe v državah Afrike, Karibov, Pacifika, Evrope in ostalega sveta; ponovno poudarja svojo močno podporo ljudem, ki mirno protestirajo proti avtoritativnim represivnim režimom, zlasti podporo mladim in ženskam, ki so ključni akterji in katalizatorji demokratične reforme v arabskem svetu;
 2. ugotavlja, da imajo zadnji dogodki v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu politične, gospodarske in socialne posledice, predvsem v državah samih, a tudi v državah AKP in v Evropi;
 3. poziva Evropsko unijo, naj nameni močno podporo političnim in gospodarskim reformam v regiji; poudarja, da je za najboljšo podporo demokratičnemu prehodu nujna mobilizacija vseh obstoječih instrumentov v okviru evropske sosedske politike in razvojne politike; poziva, naj se posebna pozornost nameni spoštovanju temeljnih svoboščin, dobremu upravljanju, neodvisnemu sodstvu in preprečevanju korupcije;
 4. poziva Evropsko unijo, naj razmisli o začasni odpravi vračanja dolgov zadevnih držav, ter poudarja potrebo po reviziji teh dolgov; poziva k zamrznitvi premoženja skorumpiranih voditeljev ter vračanju le tega v javni proračun zadevnih držav;
 5. poziva, naj se večja pozornost nameni sodelovanju s civilnimi družbami, saj so te glavni katalizator ljudskih vstaj v celotni regiji; poziva, naj se stori vse, da bi zagotovili, da pomoč Evropske unije in mednarodne skupnosti dejansko pride do njih;
 6. obžaluje selektivno ogorčenje mednarodne skupnosti v odziv na nasilje v Jemnu, Siriji in zlasti Bahrajnu, kamor so iz Savdske Arabije prišli pripadniki skupnih sil Sveta za sodelovanje v Zalivu, da bi zatrli proteste;

7. poziva oblasti, naj se vzdržijo uporabe nasilja proti demonstrantom, naj spoštujejo njihovo svobodo zbiranja in izražanja ter naj jim zagotovijo varnost; poziva k neodvisnim preiskavam dogodkov, ki so privedli do smrti, poškodb in zapiranja miroljubnih protestnikov v teh državah ter k privedbi odgovornih pred sodišče; poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi vseh oseb, prijetih med demonstracijami, ter vseh političnih zapornikov, zagovornikov človekovih pravic in novinarjev ;
8. meni, da bi tesnejše podregionalno sodelovanje med državami članicami EU, Afriško unijo in državami, ki so zajete v evropski sosedski politiki in imajo skupne interese, vrednote in težave, lahko dalo zagon dinamiki za celotno sredozemsko regijo;
9. obsoja prodajo orožja in dobrodušnost zaradi ekonomsko-strateških interesov ter dolgoletne prijateljske odnose z diktatorji s strani nekaterih držav EU in AKP; pozdravlja samoodločbo teh narodov in obsoja nasilje nad njimi;
10. poziva Evropsko unijo, naj izvede poglobljeno oceno in reformo tako diplomatske politike kot tudi narave svojih odnosov političnega in trgovinskega sodelovanja z državami severne Afrike in Bližnjega vzhoda;
11. skupaj z vseafriškim parlamentom poziva vse članice Afriške unije, naj ratificirajo Afriško listino o demokraciji, volitvah in upravljanju ;
12. opozarja, da mora biti edini namen vsakega oboroženega posredovanja zaščita civilistov in da mora biti to nepristransko ter da pobudniki pod nobenim pogojem ne smejo prevzeti pravice do odločanja, kdo lahko vlada in koga je treba izključiti;
13. spodbuja Afriško unijo, Arabsko ligo in Evropsko unijo, naj dajo na razpolago vse potrebne finančne in človeške vire za podporo trdnih mednarodnih humanitarnih operacij v zadevnih državah ter tako pomaga Visokemu komisariatu ZN za begunce (UNCHR) in drugim zadevnim humanitarnim agencijam pri zagotavljanju zaščite in nujne pomoči vsem, ki jo potrebujejo;
14. ponovno poudarja, da je treba spoštovati in sprejeti izbiro ljudi in rezultate volitev, ne glede na to, kdo zmagaja, če so volitve demokratične, svobodne, pravične in pregledne;
15. pozdravlja napredek Sveta za mir in varnost Afriške unije ter tunizijskih in egiptovskih oblasti ter spodbuja nadaljevanje prizadevanj za uvedbo procesa demokratične stabilizacije in za zagotavljanje svobode, temeljnih in človekovih pravic, miru in pravičnosti;
16. poziva Evropsko komisijo in zadevne države, naj nadaljujejo prizadevanja, hkrati pa zagotovijo uvedbo skupne strategije, vključno z ustreznimi finančnimi, človeškimi in tehničnimi viri, ki bo zagotovila, da se bo EU lahko ustrezno odzvala v primeru kakršne koli masovne migracije, v skladu s členom 80 PDEU;
17. poziva k doslednemu spoštovanju resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1973(2011), katere je namen je zaščita civilnega prebivalstva;

18. poziva zadevne voditelje, naj bodo zadržani pri uporabi sile in se vključijo v pogovore za dosego pozitivnega izhoda iz krize, ter obžaluje vsako postransko izgubo človeškega življenja;
19. vztraja, da je Afriško unijo treba vključiti v iskanje rešitev, sprejemljivih za vse strani;
20. poziva Združene narode, Afriško unijo, Evropsko unijo, Arabsko ligo in koalicijo, naj priredijo okroglo mizo z namenom najti pot iz krize, ki bo prinesla trajen mir in vzpostavitev demokracije v Libiji;
21. naroči sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu ministrov AKP-EU, Evropski komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic EU, institucijam Afriške unije, generalnemu sekretarju Združenih narodov, Generalni skupščini Združenih narodov, predsedniku vseafriškega parlamenta, vladam in parlamentom bližnjevzhodnih držav in držav, ki jih zajema evropska sosedstva politika, ter generalnemu sekretarju Unije za Sredozemlje.

Budimpeštanska izjava

o četrtem forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu v Južni Koreji, 2011

21. zasedanje Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU v Budimpešti (Madžarska) od 16. do 18. maja 2011:

- A. ker gre pri učinkovitosti pomoči za izboljševanje življenj, zmanjševanje revščine in doseganje razvojnih ciljev tisočletja,
- B. ker bo četrti forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoči, ki se bo odvijal v Busanu v Južni Koreji med 29. novembrom in 1. decembrom 2011, sklenil proces o učinkovitosti pomoči, ki ga vodi OECD/DAC in ki se je začel s pariško deklaracijo leta 2005 ter mu je sledila agenda za ukrepanje iz Akre iz leta 2008,
- C. ker bo četrti forum na visoki ravni določil tudi prihodnje usmeritve za učinkovitejšo razvojno pomoč in prispeval k novi strukturi mednarodne pomoči do roka za izpolnitev razvojnih ciljev tisočletja leta 2015 in po njem,
- D. ker EU in njene države članice zagotovijo več kot polovico svetovne uradne razvojne pomoči in so zato pomemben igralec v programu učinkovitosti pomoči,
- E. ker člen 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije EU zavezuje k prizadevanjem za skladnost politik v povezavi z razvojem,
- F. ker druga revizija sporazuma iz Cotonouja, podpisana v Ouagadougouju v Burkini Faso dne 23. junija 2010, soglaša s programom učinkovitosti pomoči (preambula, odstavek 12a, in del 1, člen 2), h kateremu zavezuje pariška deklaracija o učinkovitosti pomoči in agenda za ukrepanje iz Akre; ker je primarni cilj sporazuma iz Cotonouja zmanjšanje in končna odprava revščine,
- G. ker so bile dosežene pomembne izboljšave glede učinkovitosti pomoči, a ker je pot še dolga; ker je nadaljevanje programa učinkovitosti pomoči neodložljivo za zagotavljanje izvajanja obstoječih zavez, zlasti v luči finančne krize, in za obravnavo različnih in novih razsežnosti učinkovitosti pomoči in razvoja,
 - 1. poudarja, da bi četrti forum na visoki ravni moral preseči pregled stanja in zagotoviti premik od zavez k oprijemljivim dosežkom pri izvajanju programa učinkovitosti pomoči, ter od držav EU in AKP pričakuje vodilno vlogo pri zagotavljanju tega;
 - 2. opozarja na pomen skladnosti politik za razvoj in aktivnega spodbujanja skupnih vrednot, na primer človekovih pravic, socialne pravičnosti, preprečevanja korupcije, odgovornosti in enakosti spolov v okviru programa učinkovitosti pomoči;

I. Predvidljivost pomoči

3. poziva donatorje, naj takoj ukrepajo glede zavez iz pariške deklaracije in agende za ukrepanje iz Akre, ki jih ovirata le politična volja in birokracija, na primer v zvezi s sprostitvijo pomoči, predvidljivostjo pomoči, pogojenostjo in preglednostjo;
4. poziva države donatorice, naj spoštujejo svoje obveznosti glede zagotavljanja 0,7 % BDP/BND za razvojno pomoč in zožijo opredelitev uradne razvojne pomoči;
5. poziva donatorje, naj zagotovijo večjo predvidljivost pomoči z zanesljivimi večletnimi časovnimi načrti njihovih finančnih tokov in dolgoročnimi razvojnimi sporazumi s partnerskimi državami na podlagi vzajemne odgovornosti za razvoj;
6. opozarja, da je treba uporabiti inovativne metode financiranja, na primer davke na finančne transakcije, če naj se zagotovi izpolnitev razvojnih ciljev tisočletja,
7. poziva donatorje, naj bolje uskladijo svoje ukrepe ter naj poenostavijo postopke;

II. Uskladitev pomoči, uporaba državi lastnih sistemov in zavezanost države

8. se zaveda pomena uskladitve pomoči ter uporabe državi lastnih sistemov za razdeljevanje razvojne pomoči in pri krepitvi zmogljivosti v partnerskih državah, spodbujanju zavezanosti, krepitvi preglednosti in vzajemne odgovornosti ter olajševanju parlamentarnega nadzora v partnerskih državah;
9. poziva partnerske države k izvajanju zakonskega okvira za vključitev pomoči v nacionalni proračun z namenom omogočiti parlamentarni nadzor porabe pomoči in okrepljeno odgovornost;
10. poziva donatorje, naj povečajo delež programske pomoči za posamezno državo, da bi tako razvili zmogljivosti države in njeno zavezanost;
11. poudarja, da je proračunska podpora eden najboljših načinov za povečanje učinkovitosti pomoči, vendar bi morala temeljiti na nacionalnih načrtih za financiranje razvoja in zmanjševanje revščine; spodbuja Komisijo, naj ohrani dinamični pristop k merilom za upravičenost in spodbuja kolektivni cilj EU za proračunsko podporo;
12. poziva donatorje in partnerske države, naj hitro izvedejo ukrepe za zagotovitev preglednosti pomoči na ravni držav, saj zavezanost ni mogoča brez poznavanja;
13. meni, da obdavčitev zagotavlja neodvisen finančni vir za trajnostni razvoj in predstavlja pomembno povezavo med vladami in državljani držav v razvoju; poziva k uvedbi izvedljive oblike davčne uprave, ki temelji na sposobnosti davkoplačevalcev za plačevanje; priporoča okrepitev boja proti davčnim oazam – kar ni isto kot jurisdikcije z nizkimi davčnimi stopnjami –, davčnim utajam in nezakonitim prenosom kapitala ter pregledno upravljanje naravnih virov;

III. Vloga parlamentov

14. poudarja vodilno vlogo, ki bi jo morali igrati nacionalni parlamenti glede na to, da so v najboljšem položaju, da prepoznajo prednostne sektorje, preverijo državne strateške dokumente in izvedejo revizijo odobrenih proračunskih sredstev; poziva nacionalne parlamente, naj sprejmejo državne strateške dokumente in letni proračun po posvetovanju s civilno družbo pred političnim dialogom z donatorskimi državami z namenom zagotoviti polno veljavo demokratičnemu nadzoru;
15. poziva parlamente, naj zagotovijo sistem medsebojnega nadzora z nadzorom proračunov, politik in njihovih rezultatov ter z vključitvijo državljanov v odločanje v demokratičnem procesu;
16. opozarja, da parlamentom v državah v razvoju primanjkuje osnovnih zmogljivosti za celovito opravljanje njihovih vlog; zato poziva donatorje, naj zagotovijo pomoč za krepitev in razvoj zmogljivosti na nacionalni in regionalni ravneh;
17. predlaga, naj se parlamentarna zmogljivost sprejme kot kazalnik učinkovitosti pomoči in razvoja, ter ob zavedanju, da ta zmogljivost prispeva k dobremu finančnemu upravljanju, trajnostni politični stabilnosti in gospodarskemu uspehu, predlaga njeno merjenje v času;
18. opozarja, da bi zavezanost morala partnerskim državam omogočiti, da opredelijo svoje politične prednostne naloge;

IV. Vključitev nedržavnih akterjev in lokalnih oblasti

19. poziva EU in partnerske države, naj poglobijo in razširijo proces strukturiranega dialoga za vključitev organizacij civilne družbe in lokalnih oblasti, tako da se zagotovi njihovo polnopravno in pomembno sodelovanje pri načrtovanju, izvajanju, spremljanju in ocenjevanju proračunov in programov;
20. poudarja, da sta teritorialni pristop in upravljanje na več ravneh ključna elementa za učinkovitejše razvojne strategije; zato poziva EU in partnerske države, naj kot področje javnega delovanja bolj upoštevajo ozemlja;
21. poziva donatorje in partnerske države, naj v celoti ocenijo in poglobijo zaveze iz Pariza in Akre z reformami na podlagi demokratične zavezanosti in podpore za organizacije civilne družbe in lokalne oblasti;
22. prav tako poudarja vlogo neodvisnih pravnih sistemov in svobodnih medijev za spodbujanje dobrega upravljanja in odgovornosti;

V. Nova razvojna partnerstva

23. se zaveda, da 72 % najrevnejših ljudi na svetu živi v državah s srednje visokimi prihodki¹; se zaveda, da je za države s srednje visokimi prihodki potrebna drugačna

¹ Sumner, A (2011) „The New Bottom Billion: What If Most of the World's Poor Live in Middle-Income Countries?“, Center za globalni razvoj, *CGD Brief, marec 2011*, [Splet] Dostopno na: www.cgdev.org dne 7. aprila 2011.

oblika razvojnega partnerstva, ki je bolj osredotočena na vključujočo rast, gospodarsko diverzifikacijo, prerazporeditev bogastva in spodbujanje razvojne učinkovitosti prek sodelovanja jug-jug, ter drugačna oblika vzajemnega učenja in izmenjave razvojnih izkušenj;

24. opozarja, da je treba pomoč prilagoditi posebnostim in potrebam ranljivih držav, držav z nizkimi prihodki po koncu sporov in majhnih otoških držav v razvoju ter da so potrebna okrepljena prizadevanja za sodelovanje z najrevnejšimi državami;
25. poziva, naj bo pomoč namenjena najrevnejšim ljudem in ne le najrevnejšim državam;
26. poudarja, da je na pomoč treba gledati kot na katalizator in ne kot na sredstvo razvoja; se zaveda, da je končni namen pomoči vzpostavitev države, ki pomoči ne bo več potrebovala;

VI. Delitev dela

27. poziva EU, naj prevzame vodilno vlogo pri delitvi dela v okviru četrtega foruma na visoki ravni ter okrepi prizadevanja za povečanje usklajenosti donatorjev in delitev dela, skupaj z ukrepi v prid demokratični zavezanosti, prevzemanju odgovornosti in boljši kakovosti pomoči;
28. poudarja, da je treba rešiti težave tako imenovanih držav „ljubljenčkov“ in „sirot“ ter zanemarjanja ključnih sektorjev, na primer zdravja, izobraževanja, socialne kohezije in enakosti spolov;
29. pozdravlja sprejetje Kodeksa ravnanja EU o delitvi dela v razvojni politiki v Svetu za splošne zadeve in zunanje odnose dne 15. maja 2007 ter poudarja, da nepopolno izvajanje načel iz kodeksa ravnanja o delitvi dela s strani EU pomeni zamujeno priložnost za prihranek do 6 milijard EUR¹;
30. poziva EU k reviziji politik delitve dela, da bi tako zagotovila, da se ne zanemarijo medsektorska vprašanja, ki niso specifična za posamezni sektor, na primer človekove pravice in enakost spolov;

VII. Zasebni sektor kot akter razvoja

31. se zaveda vse večje vključenosti zainteresiranih strani iz zasebnega sektorja v razvojna partnerstva; se zaveda koristi vključitve razvojne pomoči zasebnemu sektorju v sporazume o učinkovitosti pomoči, pa tudi potrebe po razjasnitvi, kakšne vloge bi zasebni sektor lahko igral in moral igrati, ter po povezavi teh vlog z uresničevanjem razvojnih ciljev tisočletja in s trajnostnim razvojem, pa tudi s primarno odgovornostjo javnega sektorja; poudarja, da se v tem okviru ne smemo vrniti na vezano pomoč;
32. poudarja pomen preglednosti in ocene vpliva akterjev razvoja iz zasebnega sektorja na razvojne rezultate;

¹ Evropska komisija (2009) *Program učinkovitosti pomoči: koristi evropskega pristopa*, študijo je za Komisijo pripravila družba HTSPE.

33. poziva donatorje, naj pomoč izkoristijo za spodbujanje razvoja domačega zasebnega sektorja, izboljšanje domačih regulativnih institucij za zasebni sektor in spodbujanje razvoja zasebnega sektorja, ki vključuje najrevnejše prebivalstvo in prispeva k razvojnim ciljem;

VIII. Po Busanu

34. poudarja, da je treba ohraniti zagon na področju učinkovitosti pomoči in razvoja tudi po Busanu;
35. priporoča nadaljevanje spremljanja in ocenjevanja izvajanja zavez iz pariške deklaracije in agende za ukrepanje iz Akre ter napredka v tej smeri; priporoča, da se naslednja raziskava izvede ob izteku roka za izpolnitev razvojnih ciljev tisočletja, tako da bo dopolnila splošne ocene napredka na področju razvoja v tistem trenutku;
36. poudarja, da je treba učinkovitost pomoči vključiti v okvir razvojne učinkovitosti, ki daje prednost skupnim razvojnim rezultatom in vključuje skladnost politik za razvoj, kakor tudi vključevanje regionalnih gospodarskih skupnosti z namenom večjega upoštevanja regionalne razsežnosti učinkovitosti pomoči in razvoja;
37. zahteva, da se na četrtem forumu na visoki ravni sprejme celoviti „dogovor iz Busana“, ki bo združil določene časovno omejene zaveze in sprožil temeljite reforme globalnega upravljanja razvojnega sodelovanja;
38. opaža pojav novih akterjev razvoja, vključno s posameznimi državami, katerih pristopa ne vodijo evropski standardi sodelovanja, in poziva k političnemu in vključujočemu pristopu do teh državam z namenom dosege pregledne splošne dinamike razvojnega sodelovanja.

Izjava

Združevanje za zagotovitev splošnega dostopa v luči srečanja na visoki ravni o aidsu junija 2011

Ob upoštevanju srečanja Generalne skupščine Združenih narodov na visoki ravni o aidsu v New Yorku med 8. in 10. junijem Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU na zasedanju v Budimpešti (Madžarska) od 16. do 18. maja:

1. opozarja, da sta krepitev in ohranjanje splošnega dostopa do preventive pred okužbo z virusom HIV/aidsom, zdravljenja, nege in podpore vključena kot ključni razvojni prednostni nalogi v člen 31bis revidiranega sporazuma iz Cotonouja;
2. poudarja, da je po 30 letih epidemije aidsa odziv nanj dokazal svojo vrednost kot naložba z velikim učinkom, ki prinaša rezultate tako na področju boja proti virusu HIV kot tudi glede širših ciljev zdravja, razvoja in človekovih pravic, pri čemer se je v zadnjih 10 letih stopnja novih okužb z virusom HIV v številnih državah zmanjšala, povečala pa sta se število ljudi, ki so vključeni v protiretrovirusno zdravljenje, in pokritost s storitvami za preprečevanje prenosa okužbe z matere na otroka. Vendar pa so rezultati še vedno nezadostni in krhki;
3. zato poziva vlade AKP in EU, naj okrepijo prizadevanja v okviru njihovega sodelovanja, da bi podprle države AKP pri krepitevi in ohranjanju splošnega dostopa do preventive pred okužbo z virusom HIV, zdravljenja, nege in podpore, kar je ključni pogoj za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015;
4. poziva strani iz AKP in EU – vlade držav AKP in države članice EU, pa tudi Evropsko komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje – naj na srečanju na visoki ravni o aidsu leta 2011 zagotovijo svojo zastopanost na najvišji ravni, podprejo priporočila iz poročila generalnega sekretarja Združenih narodov in sprejmejo njegov predlog o šestih splošnih ciljih do leta 2015;
5. poziva EU, naj ohrani vodilno vlogo pri odzivanju na aids, zlasti s sprožitvijo širokega posvetovalnega procesa z vsemi zainteresiranimi stranmi, vključno z državami članicami EU, parlamenti in civilno družbo, za pripravo geografsko celovitega evropskega akcijskega programa za boj proti HIV/aidsu, malariji in tuberkulozi s pomočjo zunanjih ukrepov za leto 2012 in obdobje po njem;
6. poziva vlade AKP in EU, naj spodbujajo vključitev strategij za preprečevanje stigmatizacije v nacionalne programe za aids, in sicer tudi s krepitevijo sistemov skupnosti; naj odpravijo kaznovalno pravo, politike in prakse ter stigmatizacijo in diskriminacijo, ki ogrožajo človekove pravice in povečujejo ranljivost na HIV/aids; naj se zavežejo zagotavljanju celovitih storitev nege in podpore za odrasle in otroke, okužene z virusom HIV, vključno z njihovimi skrbniki;
7. poziva vlade EU in AKP, naj podvojijo sredstva za preprečevanje novih okužb z virusom HIV ter naložbe v preventivo usmerijo v celovite in z dokazi podprte programe preventive,

ki so osredotočeni na najbolj ogrožene in ranljive, kar je ena stroškovno najučinkovitejših možnosti, prav tako pa naj okrepijo tudi vlaganja v raziskave;

8. poudarja, da je zdravljenje naložba z velikim učinkom, ki zmanjšuje prenašanje virusa HIV, tuberkulozo ter umrljivost mater in otrok; zato poziva vlade AKP in EU, naj podprejo inovacije na področju dostopa do zdravljenja, odstranijo pravne ovire ter zagotovijo splošen in zanesljiv dostop do varnih, kakovostnih in dostopnejših zdravil, okrepijo zmogljivost zdravstvenih sistemov in sistemov skupnosti za zagotavljanje in podpiranje celovitih storitev zdravljenja ter skladno obravnavajo hkratne okužbe z virusom HIV in tuberkulozo;
9. poziva vlade EU in AKP, naj spodbujajo vključevanje zdravstvenih storitev za virus HIV ter za reproduktivno zdravje in zdravje mater in novorojenčkov kot ključni ukrep za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015, zlasti s pobudo EU v okviru razvojnih ciljev tisočletja. V zvezi s tem bi bilo treba posebno pozornost nameniti krepitvi zdravstvenih sistemov in sistemov skupnosti za zagotavljanje učinkovite vključitve zdravstvenih programov za virus HIV ter spolno in reproduktivno zdravje ter povezovanju programov za okrepitev skladnosti rezultatov, doseženih pri vseh z zdravjem povezanih razvojnih ciljih tisočletja;
10. poziva vlade AKP in EU, naj uresničijo pravični delež zavez za izpolnitev potreb po naložbah v zdravje na splošno in zlasti za globalni odziv na aids, pri čemer morajo države članice EU izpolniti svoje zaveze glede dolgoročnega in predvidljivega financiranja, medtem ko se morajo domače naložbe v državah v razvoju občutno povečati, tako da bo mogoče uresničiti poziv deklaracije iz Abudže, v skladu s katerim je treba 15 % nacionalnega proračuna nameniti za zdravstvo in ki spodbuja gospodarstva v vzponu, naj prevzamejo svoj delež, ter predlaga razširitev inovativnih mehanizmov financiranja.

SKUPNA PARLAMENTARNA SKUPŠČINA AKP–EU

POSLOVNIK

*(sprejet 3. aprila 2003 ter revidiran 25. novembra 2004,
23. novembra 2006, 28. junija 2007, 28. novembra 2008 in 18. maja 2011)*

Opomba:

Ta objava je prečiščena različica Poslovnika Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, ki je bil sprejet 3. aprila 2003 in revidiran 25. novembra 2004, 23. novembra 2006, 28. junija 2007, 28. novembra 2008 in 18. maja 2011.

To besedilo je dokumentacijsko sredstvo, ki ne vzpostavlja odgovornosti Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU.

<i>Člen 1</i>	
Skupna parlamentarna skupščina	65
<i>Člen 2</i>	
Predsedstvo	65
<i>Člen 3</i>	
Prisotnost drugih institucij.....	66
<i>Člen 4</i>	
Opazovalci	66
<i>Člen 5</i>	
Zasedanja Skupščine	67
<i>Člen 6</i>	
Regijska zasedanja Skupščine	67
<i>Člen 7</i>	
Dnevni red	67
<i>Člen 8</i>	
Sklepčnost.....	68
<i>Člen 9</i>	
Predsedovanje zasedanjem	68
<i>Člen 10</i>	
Sedežni red	69
<i>Člen 11</i>	
Uradni jeziki	69
<i>Člen 12</i>	
Javnost razprav.....	69
<i>Člen 13</i>	
Zapisnik	70
<i>Člen 14</i>	
Izjave in sporočila za javnost sopredsednikov.....	70
<i>Člen 15</i>	
Pravica do besede.....	70
<i>Člen 16</i>	
Pravica do glasovanja in načini glasovanja	71
<i>Člen 17</i>	
Obrazložitev glasu.....	71
<i>Člen 18</i>	

Resolucije Skupščine.....	71
Člen 19	
Predlogi sprememb.....	72
Člen 20	
Vprašanja za pisni odgovor	72
Člen 21	
Vprašanja za ustni odgovor	73
Člen 22	
Poročilo o dejavnostih Sveta ministrov AKP-EU.....	74
Člen 23	
Nadzor nad izvajanjem Sporazuma o partnerstvu	74
Člen 24	
Zahteve Sveta ministrov AKP-EU za mnenje	74
Člen 25	
Stalni odbori.....	74
Člen 26	
Začasni odbori za spremljanje	74
Člen 27	
Delavnice	75
Člen 28	
Misije in delegacije	75
Člen 29	
Posvetovanje s civilno družbo	75
Člen 30	
Častni predsednik	76
Člen 31	
Sekretariat.....	76
Člen 32	
Finančni pravilnik	76
Člen 33	
Razlaga Poslovnika	76
Člen 34	
Vprašanje pravilnosti postopka.....	76
Člen 35	
Revizija Poslovnika.....	77

PRILOGA I: Pristojnosti, odgovornosti, sestava in postopki stalnih odborov

POSLOVNIK SKUPNE PARLAMENTARNE SKUPŠČINE

Člen 1

Skupna parlamentarna skupščina

1. Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU (*v nadaljnjem besedilu: Skupščina*) je ustanovljena na podlagi člena 17 Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko **unijo** in njenimi državami članicami na drugi.
2. Skupščina **je dvodomna in sestavljena** iz enakega števila predstavnikov EU in držav AKP. Člani Skupščine so poslanci Evropskega parlamenta na eni strani in poslanci parlamentov na drugi oziroma, če to ni mogoče, **v izjemnih primerih, kot denimo zaradi višje sile, o čemer je treba vnaprej pisno obvestiti predsedstvo Skupščine iz člena 2 (v nadaljnjem besedilu: predsedstvo)**, predstavniki, ki jih imenujejo parlamenti vsake od držav AKP. Če parlament v zadevni državi ne obstaja in po predhodni odobritvi Skupščine, lahko iz te države AKP sodeluje predstavnik, ki pa nima pravice glasovanja.
3. Člani Skupščine, ki so predstavniki AKP, imajo pisna pooblastila vlad njihovih držav, za predstavnike Evropskega parlamenta pa pooblastila določi njegov predsednik.

Člen 2

Predsedstvo

1. **Oba domova Skupščine svoje člane v predsedstvo izvolita na podlagi svojih postopkov.**
2. Predsedstvo sestavljajo dva sopredsednika z enakim statusom in 24 podpredsednikov. Polovico članov predsedstva imenujejo predstavniki držav AKP, drugo polovico pa predstavniki Evropskega parlamenta, v skladu s postopkom, ki ga sprejme vsak od obeh domov.
3. Predsedstvo pripravlja delovne naloge Skupščine, spremlja njeno delovanje in izvajanje njenih resolucij ter vzpostavi vse potrebne stike s Svetom ministrov AKP-EU in z Odborom veleposlanikov AKP-EU.
4. Predsedstvo je pristojno za usklajevanje dela Skupščine.
5. Na poziv sopredsednikov se predsedstvo **sestane najmanj štirikrat na leto, pri čemer se dvakrat sestane v dneh** pred zasedanjem Skupščine.
6. Predsedstvo Skupščini predlaga dnevni red razprav. Odgovorno je, da se, kolikor je možno, polovica točk dnevnega reda nanaša na zadeve skupnega pomena. Predlaga lahko omejitev časa za govor.

7. Predsedstvo je pristojno za vprašanja glede sestave in določitve odgovornosti stalnih odborov iz člena 25 (v nadaljnjem besedilu: stalni odbori).
8. Predsedstvo je pristojno za odobritev priprave poročil in predlogov resolucij stalnim odborom.
9. Predsedstvo lahko tudi posreduje zadeve v obravnavo stalnim odborom, ki lahko kasneje zaprosijo za odobritev priprave poročila o specifični temi.
10. Predsedstvo je odgovorno za spremljanje izvajanja resolucij in sklepov, ki jih je sprejela Skupščina. V primeru resolucij, ki jih vloži kateri od stalnih odborov, predsedstvo lahko predsednika ali poročevalca zadevnega stalnega odbora zadolži kot odgovorno osebo za spremljanje zadeve.
11. Seje predsedstva niso odprte za javnost. ***Svet Evropske unije, Svet ministrov AKP in Evropska komisija so lahko povabljeni na razpravo o vprašanjih, ki spadajo v njihova področja pristojnosti.***
12. ***Predsedstvo sprejme svoj poslovnik.***

Člen 3

Prisotnost drugih institucij

1. Svet ministrov AKP-EU ***v skladu s členom 15 Sporazuma o partnerstvu najmanj enkrat na leto poroča Skupščini.***
2. Na povabilo predsedstva se lahko zasedanj Skupščine udeležijo Svet ministrov AKP, Odbor veleposlanikov AKP pa tudi Svet Evropske unije in Evropska komisija.

Člen 4

Opazovalci

1. V primeru pristopa nove države k Sporazumu o partnerstvu in še preden ga ta država ratificira, lahko predstavnik zadevne države na zasedanjih Skupščine sodeluje v vlogi opazovalca. Države članice skupine AKP lahko na zasedanjih Skupščine sodelujejo kot opazovalke.
2. ***O udeležbi posameznih*** predstavnikov civilne družbe ***na*** zasedanjih skupščine, sejah stalnih odborov in regionalnih parlamentarnih srečanjih ***odloča in, kadar je primerno, odobri predsedstvo od primera do primera.***
3. ***Sopredsednika*** lahko s soglasjem predsedstva ***povabita*** druge osebnosti ali organizacije, da kot opazovalci sodelujejo na zasedanju Skupščine, sejah stalnih odborov in regijskih parlamentarnih srečanjih.

4. Opazovalci nimajo glasovalne pravice. Ob soglasju Skupščine *ali predsedstva zadevnega odbora* lahko *od primera do primera* sodelujejo v razpravi.

Člen 5

Zasedanja Skupščine

1. Skupščina na poziv sopredsednikov zaseda dvakrat letno, *pri čemer zasedanja trajajo tri dni; sestaja se* izmenično v eni od držav AKP in v eni od držav članici *Evropske unije, po možnosti v tisti, ki krožno predseduje Svetu Evropske Unije.*
2. Pri določitvi kraja srečanja se upošteva rotacija med skupinami držav AKP in državami članicami *Evropske unije.*
3. Na zahtevo predsedstva ali Sveta ministrov AKP lahko sopredsednika skličeta izredno zasedanje Skupščine.

Člen 6

Regijska zasedanja Skupščine

1. V skladu s členom 17(3) Sporazuma o partnerstvu se lahko Skupščina sestaja na regijskih zasedanjih. O sklicu teh zasedanj se odloča na osnovi zahteve predsedstva ali zadevnih regij.
2. V *tem* poslovniku izraz "regija" pomeni enote, ki jih opredelijo nacionalni parlamenti držav AKP. Vsako takšno opredelitev posamezne enote se predloži v končno potrditev Skupščini.
3. Na zasedanjih sodelujejo po en poslanec iz vsake od držav AKP zadevne regije in enakovredno število evropskih poslancev.
4. Skupščina ima največ *tri* regijska zasedanja letno, *pri čemer vsako traja največ tri dni. Če jih ima več kot dve, eno izmed njih poteka ob robu zasedanja v državi AKP. Na teh zasedanjih sprejme sklepe v obliki sporočila. Ta poslovnik smiselno velja za regijska zasedanja.*
5. *Skupščina se na svojih regijskih zasedanjih osredotoči na regionalne in aktualne teme, zlasti na regionalne in nacionalne strateške načrte za zadevno regijo. Na prihodnjem zasedanju Skupščine se predstavi poročilo o posameznem regijskem zasedanju.*

Člen 7

Dnevni red

1. Predsedstvo sestavi osnutek dnevnega reda zasedanja. Sopredsednika osnutek predložita Skupščini v sprejetje. Obravnavane zadeve so povezane z razvojnim sodelovanjem med Evropsko unijo in državami AKP v okviru Sporazuma o partnerstvu.

Na osnutku dnevnega reda vsakega zasedanja so *naslednji sklopi* tem:

(i) poročila stalnih odborov, in sicer največ tri poročila na zasedanje. Dolžina predlogov resolucij, ki so sestavni del poročil, je opredeljena v Prilogi II k temu poslovniku;

(ii) nujna vprašanja, ki jih predlagajo stalni odbori ali predsedstvo. Nujna vprašanja se na dnevni red uvrstijo le izjemoma, na enem zasedanju pa se nikoli ne obravnava več kot dve takšni temi. *Druge teme se posredujejo pristojnemu stalnemu odboru;*

(iii) glavna tema za razpravo na visoki ravni.

2. Predloge resolucij o nujnih vprašanjih lahko vložijo predstavniki držav AKP, politične skupine ali deset članov. Nanašati se morajo na nujne zadeve, ki so uvrščene na osnutek dnevnega reda zasedanja, in ne smejo biti daljši od dolžine, opredeljene v Prilogi II. Vloženi morajo biti najpozneje štiri tedne pred začetkom zasedanja, na katerem naj bi se o njih razpravljalo in glasovalo.

3. Sopredsednika lahko osnutek dnevnega reda v nujnih primerih posodobita med sejami predsedstva pisno in/ali s postopkom tihe privolitve.

4. Predlogi resolucij o nujnih vprašanjih se predložijo predsedstvu. Predsedstvo preveri, če predlog resolucije ustreza pogojem, postavljenim v odstavku 2, nakar je vpisan na dnevni red ter preveden v angleščino in francoščino. Predlogi predsedstva so predloženi v potrditev Skupščini.

5. Predsedstvo predloge resolucij o nujnih vprašanjih posreduje v vednost pristojnemu odboru.

Člen 8

Sklepčnost

1. Skupščina je sklepčna, kadar je prisotnih tretjina predstavnikov tako AKP držav kot Evropskega parlamenta.

2. Glasovanje je veljavno ne glede na število glasujočih, razen če predsedujoči na zahtevo, ki jo pred začetkom glasovanja vloži najmanj deset članov, v trenutku glasovanja ugotovi, da Skupščina ni sklepčna. Če Skupščina ni sklepčna, se glasovanje uvrsti na dnevni red naslednje seje.

Člen 9

Predsedovanje zasedanjem

1. Sopredsednika se skupno odločita, kdo izmed njiju bo predsedoval posameznemu zasedanju Skupščine.
2. Predsedujoči odpre, prekine in zaključi zasedanje Skupščine. Predsedujoči poskrbi za spoštovanje Poslovnika, vzdržuje red, daje besedo razpravljavcem, zaključuje razprave, daje zadeve na glasovanje in razglaša izide glasovanja.
3. V razpravi lahko predsedujoči zasedanja govori le z namenom, da razpravo povzame ali člane opomni na red. Če želi sam sodelovati v razpravi, zapusti predsedniško mesto.
4. Oba sopredsednika lahko pri predsedovanju Skupščini nadomesti eden izmed podpredsednikov.

Člen 10

Sedežni red

Člani so razporejeni po abecednem vrstnem redu. Za predstavnike Evropskega parlamenta je ta določen glede na njihove priimke, za predstavnike AKP pa glede na državo, **pri čemer se vrstni red na vsakem zasedanju začne z naslednjo zaporedno črko v abecedi.**

Člen 11

Uradni jeziki

1. Uradni jeziki Skupščine so: angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, italijanščina, litovščina, litvanščina, madžarščina, malteščina, nemščina, nizozemščina, poljščina, portugalsščina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina.

Na vseh zasedanjih, ki potekajo v običajnih krajih dela Evropskega parlamenta, se zagotovi tolmačenje v vseh delovnih jezikih navzočih poslancev Evropskega parlamenta. Na vseh zasedanjih, ki ne potekajo v običajnih krajih dela Evropskega parlamenta, se storitve tolmačenja zagotovijo v skladu z zadevnimi notranjimi pravili Evropskega parlamenta, kot jih predvidevajo Pravila o zasedanjih AKP-EU Skupne parlamentarne skupščine in njenih teles, določena v sklepu predsedstva Evropskega parlamenta z 10. februarja 2003. Med vsakim zasedanjem se zagotovijo prevajalske storitve v angleškem in francoskem jeziku.

2. Akti, ki jih sprejme Skupščina, so objavljeni v uradnih jezikih. Pripravljalni in delovni dokumenti so objavljeni vsaj v angleščini in francoščini.

Člen 12

Javnost razprav

Če ni odločeno drugače, so zasedanja Skupščine odprta za javnost.

Člen 13

Zapisnik

1. Zapisnik vsake seje vsebuje sklepe Skupščine in imena govornikov in se razdeli na naslednji seji.
2. Evropski parlament objavi zapisnik v Uradnem listu *Evropske unije*, države AKP pa v kateri koli obliki, za katere menijo, da je ustrezna. **Zapisnik zadnje seje zasedanja se predloži v potrditev na začetku naslednjega zasedanja in Evropski parlament morebitne popravke objavi v prihodnji objavi Uradnega lista Evropske unije, države AKP pa v kateri koli obliki, za katero menijo, da je ustrezna.**

Člen 14

Izjave in sporočila za javnost sopredsednikov

1. **Sopredsednika lahko, ko je možno, po posvetu s člani predsedstva pisno in/ali na podlagi tihe privolitve, objavita skupne nujne izjave o katerem koli vprašanju, ki je povezano s partnerstvom AKP-EU. Take izjave temeljijo na katerih koli obstoječih resolucijah in izjavah. Sopredsednika o objavljenih izjavah najprej obvestita predsedstvo, da bi o njih potekala razprava, in zatem čim prej vse člane Skupščine.**
2. **Sporočila za javnost so sestavljena v angleščini in francoščini ter niso uradni dokumenti.**

Člen 15

Pravica do besede

1. Član Skupščine lahko dobi besedo le, če ga k temu pozove predsedujoči. Predstavniki držav, omenjeni v resolucijah **ali med razpravami**, se imajo pravico odzvati v okviru časovne omejitve za govor, ki jim je postavljena.
2. **Čas za govor na razpravah v Skupščini se enakovredno razdeli med predstavnike Evropskega parlamenta in predstavnike držav AKP.** Na predlog predsedujočega se lahko Skupščina odloči, da čas za govor omeji. **Člani lahko kot dopolnitev k svojim izjavam vložijo pisne prispevke, ki ne smejo preseči 2 000 znakov. Pisni prispevki se shranijo v izvirnem jeziku.**
3. Čas za govor predstavnikov Evropskega parlamenta se razdeli v skladu z d'Hondtovo metodo.
4. Člani Sveta ministrov AKP-EU ali njihovi imenovani predstavniki ter predstavniki organov in institucij iz v člena 3(2), lahko na lastno zahtevo sodelujejo v razpravi.

5. Poleg primerov, ki jih predvideva odstavek 6, sme govornika prekiniti le predsedujoči in sicer le takrat, kadar preseže svoj čas za govor.

6. Če se govornik oddalji od teme, ga predsedujoči opomni na red. Če govornik vztraja, mu lahko predsedujoči vzame besedo za tako dolgo, kolikor se mu zdi primerno.

Člen 16

Pravica do glasovanja in načini glasovanja

1. Vsak član, ki ima pravico do glasovanja, ima en neprenosljiv glas.
2. Skupščina običajno glasuje z dvigovanjem rok. Če je izid glasovanja z dvigovanjem rok nejasen, se Skupščino pozove h glasovanju z barvnimi karticami ali elektronskim sistemom.
3. Če najmanj 10 članov za to poda pisno zahtevo **do 10.00 na dan** glasovanja, Skupščina glasuje tajno.
4. Za sprejetje sklepa je potrebno zbrati večino oddanih glasov Skupščine. Na zahtevo o ločenem glasovanju, ki jo **do 10.00 na dan** glasovanja poda najmanj pet članov, se glasovanje izvede tako, da **poslanci parlamentov** držav AKP in **poslanci** Evropskega parlamenta glasujejo izmenično in ločeno. V tem primeru je sklep sprejet, kadar prejme hkrati večino glasov **poslancev iz držav** AKP in večino glasov **poslancev** Evropskega parlamenta, ki sodelujejo pri glasovanju.
5. V primeru enakega števila glasov za in proti predlog ni sprejet. Lahko se prestavi na dnevni red naslednjega zasedanja Skupščine.
6. Če je **do 10.00 na dan** glasovanja najmanj pet članov podalo tovrstno zahtevo, Skupščina glasuje ločeno o različnih delih besedila odstavka ali predloga sprememb.
7. Vse zahteve iz odstavkov 3, 4 in 6 lahko njihov avtor umakne kadar koli pred glasovanjem.

Člen 17

Obrazložitev glasu

Vsak član lahko poda največ minuto in pol dolgo ustno ali največ 200 besed dolgo pisno obrazložitev končnega glasovanja. **Pisne obrazložitve se shranijo v izvirnem jeziku.**

Člen 18

Resolucije Skupščine

1. Skupščina v skladu s členom 7 glasuje o predlogih resolucij, vključenih v poročila stalnih odborov.
2. Skupščina v skladu s členom 7 glasuje tudi o predlogih resolucij o nujnih vprašanjih.
3. Predsedujoči po potrebi pozove avtorje resolucij o podobnih nujnih vprašanjih, naj oblikujejo sporazumni predlog resolucije. Po razpravi se glasuje o vsaki sporazumni resoluciji kot tudi o njenih spremembah. S sprejetjem sporazumne resolucije postanejo vsi ostali predlogi resolucij o isti temi brezpredmetni.
4. Resolucije, ki jih sprejme Skupščina, so posredovane Evropski komisiji, Svetu ministrov AKP-EU in vsem ostalim zainteresiranim organom. Evropska komisija in Svet ministrov AKP-EU na naslednjem zasedanju Skupščine poročajo o ukrepih na osnovi sprejetih resolucij.

Člen 19

Predlogi sprememb

1. Predloge sprememb lahko vložijo predstavniki držav AKP, ki ima pravico do glasovanja, politične skupine ali deset članov. Predlogi izhajajo iz besedila, ki ga želijo spremeniti, in so vloženi pisno. Predsednik na osnovi teh meril odloča o njihovi dopustnosti.
2. Rok za vložitev predlogov sprememb je razglašen na začetku zasedanja.
3. Predlogi sprememb imajo pri glasovanju prednost pred besedilom, na katerega se nanašajo.
4. Če se dva predloga sprememb nanašata na isti del besedila, se na prvo mesto za glasovanje postavi tistega, ki najbolj odstopa od izvirnega besedila. Upoštevajo se lahko le tisti ustni predlogi sprememb, s katerimi se popravlja dejanske ali jezikovne napake. O sprejetju ostalih ustnih predlogov sprememb odloča Skupščina. Ustni predlog spremembe se ne upošteva, če mu nasprotuje deset članov.

Člen 20

Vprašanja za pisni odgovor

1. Člani Skupščine lahko Svetu ministrov AKP-EU ali Evropski komisiji zastavljajo vprašanja za pisni odgovor.
2. Vprašanja v pisni obliki se naslovijo na predsedstvo, ki odloči o njihovi dopustnosti in jih v primeru dopustnosti, kakor primerno, posreduje Svetu ministrov AKP-EU ali Evropski komisiji. Svet ministrov AKP-EU oziroma Evropsko komisijo se pozove, naj v dveh mesecih po posredovanju vprašanja podata pisni odgovor.
3. Vprašanja, na katera je bil podan odgovor, se skupaj z njim objavijo v Uradnem listu *Evropske unije*, države AKP pa jih objavijo v obliki, za katero menijo, da je ustrezna.

4. Vprašanja, na katera v predvidenem roku ni bil prejet odgovor, se objavijo na enak način, skupaj z opombo, da do objave nanje ni bilo odgovorjeno.

Člen 21

Vprašanja za ustni odgovor

1. Čas za vprašanja Svetu ministrov AKP-EU in Evropski komisiji je na dnevnem redu vsakega zasedanja. Predsedstvo ga na dnevnem redu razporedi tako, da je možna prisotnost predstavnikov obeh institucij na najvišji ravni.
2. Svetu ministrov AKP-EU ali Evropski komisiji vprašanja za ustni odgovor lahko zastavljajo vsi člani Skupščine. Če se pod vprašanje podpiše več članov, se pozove samo enega izmed njih, naj ga zastavi.
3. Vprašanja se naslovijo na predsedstvo v rokih, ki jih le-to določi v ta namen.
4. V nujnih primerih in ob soglasju institucije, na katero je vprašanje naslovljeno, lahko sopredsednika ali predsedstvo na dnevni red uvrstita tudi vprašanje, za vložitev katerega se je rok, ki ga je določilo predsedstvo, iztekel.
5. Sopredsednika Skupščine odločita o dopustnosti vprašanj za ustni odgovor, in sicer na podlagi področja uporabe in pogojev Sporazuma o partnerstvu. Vprašanja, ki se nanašajo na teme, že uvrščene na dnevni red razprav, niso dopustna. Dopustna vprašanja se posredujejo Svetu ministrov AKP-EU ali Evropski komisiji. Sopredsednika določita vrstni red, po katerem se obravnavajo vprašanja. Vlagatelj vprašanja je takoj obveščen o njuni odločitvi.
6. Vprašanja ne smejo biti daljša od 100 besed. Napisana morajo biti v obliki vprašanja in ne trditve.
7. Skupščina vprašanjem za ustni odgovor nameni največ dve uri na zasedanje. Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa ostanejo nedogovorjena, avtor prejme pisni odgovor, razen če jih ne umakne.
8. Na vprašanje se odgovarja samo, če je njegov avtor prisoten ali če pred pričetkom časom za vprašanja sopredsednikoma pisno sporoči ime svojega namestnika.
9. Če nista prisotna niti avtor niti njegov namestnik, se na vprašanje odgovori pisno.
10. Svet ministrov AKP-EU ali Evropsko komisijo se pozove, naj na vprašanja odgovorita kratko. Po podanem odgovoru lahko avtor prvotnega vprašanja, kadar to omogoča čas, postavi kratko dodatno vprašanje. Predsedujoči lahko zavrne vprašanja o temah, ki se ne nanašajo na prvotno vprašanje.
11. Odgovoru Sveta ministrov AKP-EU ali Evropske komisije lahko sledi razprava, če to zahteva najmanj 10 članov Skupščine. Trajanje razprave določi predsedujoči.

Člen 22

Poročilo o dejavnostih Sveta ministrov AKP-EU

Poročilo o dejavnosti Sveta ministrov AKP-EU, v katerem so med drugim obravnavani tudi ukrepi za uresničevanje sklepov resolucij Skupščine, se natisne v uradnih jezikih in razdeli .

Člen 23

Nadzor nad izvajanjem Sporazuma o partnerstvu

Na predlog predsedstva Skupščina lahko imenuje po enega soporočevalca AKP in enega EU soporočevalca za pripravo poročila o določeni regiji ali o kateri koli drugi zadevi, povezani z izvajanjem Sporazuma o partnerstvu.

Člen 24

Zahteve Sveta ministrov AKP-EU za mnenje

1. Če se Skupščino zaprosi za mnenje o sklepu ali predlogu sklepa, resoluciji, priporočilu ali mnenju Sveta ministrov AKP-EU, se zaprosilo predloži predsedstvu, ki zadevo, skupaj s svojim priporočilom, posreduje Skupščini.
2. Kadar Svet ministrov AKP-EU razglasi nujni primer, lahko predsedstvo sprejme dokončni sklep.

Člen 25

Stalni odbori

1. Skupščina v okviru izvajanja Sporazuma o partnerstvu ustanovi tri stalne odbore, pristojne za naslednja področja:
 - vzpodbujanje demokratičnega procesa s pomočjo dialoga in posvetovanja,
 - gospodarske, finančne in trgovinske zadeve ter izvajanje Evropskega razvojnega sklada,
 - socialna in okoljska vprašanja.
2. Glede na splošna določila v zvezi z delovanjem Skupščine so stalni odbori sestavljeni iz članov Skupščine v skladu s členom 1. Njihovo delovanje vselej temelji na sodelovanju obeh strani.
3. Skupščina na predlog predsedstva sprejme poslovnik stalnih odborov.

Člen 26

Začasni odbori za spremljanje

1. Predsedstvo lahko na predlog Skupščine ustanovi določeno število začasnih odborov za spremljanje določene teme, povezane s Sporazumom o partnerstvu, ali zadevami, ki jih ta zajema. Istočasno ne smeta delovati več kot dva takšna odbora. Odbori za spremljanje morajo svoje delo končati v roku enega leta.
2. Predsedstvo določi njihove pristojnosti, sestavo in mandat.

Člen 27

Delavnice

1. Z namenom krepitev razumevanja med narodi Evropske unije in držav članic AKP kot tudi osveščanja javnosti glede vprašanj, povezanih z razvojem, Skupščina redno pripravlja delavnice, tako v Evropski uniji kot v državah AKP.
2. Za organizacijo delavnic je pristojno predsedstvo. Nanje je mogoče povabiti posameznike, ki bi Skupščini znali predstaviti politični, gospodarski, socialni in kulturni položaj trenutno aktualnih vprašanj.

Člen 28

Misije in delegacije

1. Predsedstvo lahko v okviru razpoložljivih proračunskih sredstev v države AKP, države članice EU ali mednarodne organizacije napoti misije za ugotavljanje dejstev. Predsedstvo ali Skupščina lahko prav tako sklene, da se na podlagi povabila zadevne države napoti **skupne delegacije** za opazovanje predsedniških ali parlamentarnih volitev – pod pogojem, da je zagotovljena ustrezna varnost in **da je to v primeru napotitve poslancev Evropskega parlamenta v skladu z notranjimi pravili Evropskega parlamenta**. V okviru tesnega sodelovanja iz člena 29 lahko predsedstvo prav tako napoti delegacije na seje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in socialnih partnerjev, tudi na tiste, ki ne potekajo v Bruslju.

Poročilo se predloži predsedstvu in razdeli na prihodnjem zasedanju Skupščine. Na naslednji seji predsedstva se temeljito poroča o ukrepih na podlagi priporočil iz poročila.

2. Sopredsednika ali njuni podpredsedniki se lahko udeležujejo srečanj na visoki ravni **ali srečanj mednarodnih parlamentarnih teles**, če so povabljeni k sodelovanju po svoji uradni dolžnosti, posamično ali skupaj, v imenu Skupščine. Takšne misije morajo zastopati Skupščino kot celoto, njihove dejavnosti pa morajo odražati skupne interese AKP-EU.

Člen 29

Posvetovanje s civilno družbo

Skupščina bdi nad tem, da države AKP in EU vzdržujejo redne stike in se redno posvetujejo s predstavniki gospodarskih in socialnih partnerjev držav AKP-EU in z drugimi predstavniki civilne družbe, da bi se tako seznanile z njihovimi mnenji o doseganju ciljev, zastavljenih v Sporazumu o partnerstvu. Ti predstavniki civilne družbe se lahko udeležijo regijskih srečanj in

sej stalnih odborov ter sodelujejo na delavnicah. Predsedstvo na osnovi preučitve vsakega primera posebej opredeli pogoje pošiljanja vabil.

Člen 30

Častni predsednik

Skupščina lahko na predlog predsedstva in v izjemnih primerih enemu izmed svojih nekdanjih sopredsednikov dodeli naziv častnega predsednika. Na ta način skupščina izkaže spoštovanje za izjemno delo tega posameznika v času njegovega mandata pri Skupščini.

Člen 31

Sekretariat

Generalni sekretar Evropskega parlamenta in generalni sekretar generalnega sekretariata AKP sprejmeta potrebne uredbe za pomoč Skupščini in zagotovitev nemotenega poteka dela. Odgovarjata predsedstvu.

Člen 32

Finančni pravilnik

Skupščina na predlog predsedstva sprejme svoj finančni pravilnik.

Člen 33

Razlaga Poslovnika

Predsedujoči, ali na njegovo zahtevo predsedstvo, odloča o vprašanjih glede razlage Poslovnika.

Člen 34

Vprašanje pravilnosti postopka

1. Vsak član Skupščine lahko zastavi vprašanje o pravilnosti postopka ali vloži postopkovni predlog in ima pred tem pravico do besede. Čas za govor o vprašanju pravilnosti postopka ali postopkovnem predlogu je omejen na največ dve minuti.
2. Če nek drug član želi nasprotovati podanemu predlogu, mu lahko predsedujoči dodeli besedo za največ dve minuti.
3. Glede te točke se drugim govornikom ne dodeli besede.
4. Predsedujoči razglasi svojo odločitev o vprašanju pravilnosti postopka ali postopkovnem predlogu. Pred tem se lahko posvetuje s predsedstvom.

Člen 35

Revizija Poslovnika

1. O vseh spremembah Poslovnika odloča Skupščina na predlog predsedstva , po posvetovanju z Odborom za politične zadeve.
2. Predlagane spremembe so sprejete le, če prejmejo večino glasov v vsaki od obeh skupin v Skupščini.
3. Če ob glasovanju ni določeno drugače, spremembe Poslovnika in njegovih prilog začnejo veljati prvi dan zasedanja po njihovem sprejetju.

PRILOGA I: Pristojnosti, odgovornosti, sestava in postopki stalnih odborov

Člen 1

Obstajajo trije stalni parlamentarni odbori z naslednjimi pristojnostmi in odgovornostmi:

I. ODBOR ZA POLITIČNE ZADEVE

Odbor je pristojen za:

1. politični dialog (člen 8 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU), razvoj in institucionalna vprašanja;
2. spoštovanje in spodbujanje človekovih pravic, demokracijo ter učinkovito javno upravo (člen 9 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
3. politiko vzpostavljanja miru, preprečevanje in reševanje konfliktov (člen 11 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
4. vprašanja glede preseljevanja (člen 13 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
5. odnose Skupščine z ustreznimi mednarodnimi organizacijami.

Ta odbor usklajuje delovanje misij za ugotavljanje dejstev, vključno z misijami, napotenimi na opazovanje volitev v skladu s členom 28 Poslovnika Skupščine.

II. ODBOR ZA GOSPODARSKI RAZVOJ, FINANCE IN TRGOVINO

Odbor je pristojen za:

1. gospodarski razvoj in trgovinsko sodelovanje ter za krepitev zmožnosti za razvoj in partnerstvo;
2. makroekonomske in strukturne reforme, razvoj gospodarskega sektorja in turizem (členi 22 do 24 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
3. nove trgovinske sporazume AKP-EU, dostop do trga in postopno integracijo držav AKP v svetovno gospodarstvo (členi 34 do 37 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
4. trgovino in delovne standarde (člen 50 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
5. razvoj podeželja, ribištvo in varno hrano (člena 53 in 54 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
6. vsa vprašanja, povezana s sodelovanjem pri financiranju razvoja, vključno s spremljanjem delovanja Evropskega razvojnega sklada.

III. ODBOR ZA SOCIALNE ZADEVE IN OKOLJE

Odbor je pristojen za:

1. družbeni in človeški razvoj;
2. socialno infrastrukturo in skrbstvo, vključno z vprašanji zdravja in izobraževanja (člen 25 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
3. vprašanja, povezana z mladino in kulturo (člena 26 in 27 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
4. vprašanja, povezana z razlikami med spoloma (člen 31 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU);
5. okolje in naravne vire (člen 32 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU).

Člen 2

1. Vsak član Skupščine ima pravico biti član enega od stalnih odborov.
2. Odbore sestavlja 52 članov. V odborih je enako število poslancev Evropskega parlamenta na eni strani in parlamentov, ki predstavljajo države AKP, na drugi strani. Če se število držav AKP poveča, se sorazmerno poveča tudi število članov stalnih odborov.
3. Ob povabilu določenega odbora člani, ki sicer niso njegovi člani, lahko sodelujejo na njegovih sejah in sicer kot svetovalci ali če predmet razprave zadeva njihove države ali regije.
4. Sodelovanje predstavnikov, ki niso poslanci nobenega od parlamentov, ni dovoljeno, razen kadar predmet razprave zadeva njihove države, a tudi takrat nimajo glasovalne pravice.
5. Če odbor ne odloči drugače, so vse seje odprte za javnost.

Člen 3

1. Sestava odborov v največji možni meri odseva sestavo Skupščine.
2. Odbori izmed svojih članov izvolijo predsedstvo odbora z enoletnim mandatom.
3. Predsedstvo odbora sestavljata dva sopredsedujoča (predstavnik Evropskega parlamenta in predstavnik držav AKP) in štirje sopodpredsedujoči (dva predstavnika držav AKP in dva predstavnika Evropskega parlamenta).
4. Odboru skupno predsedujeta poslanec Evropskega parlamenta in parlamentarni poslanec države AKP.

5. Odbor lahko imenuje poročevalce za preučitev posameznih zadev s področja njegove pristojnosti in za pripravo poročil, ki se po odobritvi predsedstva predložijo Skupščini v skladu s členom 2 Poslovnika.

Predlogom resolucij, predloženih v poročilih, je lahko priložena utemeljitev, katere dolžina ne presega štiri strani.

6. Stalni odbori lahko preučijo druge točke dnevnega reda brez oblikovanja poročila in predsedstvu pisno posredujejo mnenje o obravnavanih zadevah.
7. Odbori prav tako prispevajo k dialogu med nevladnimi subjekti v skladu s členom 17(3) Sporazuma o partnerstvu, predvsem v obliki zaslišanj.
8. Odbori o svojem delu poročajo Skupščini.

Člen 4

1. Odbori se sestajajo na sklic sopredsedujočih, največkrat štirikrat letno, od česar dvakrat v času zasedanja Skupščine.
2. Vsak član lahko vloži predloge sprememb v obravnavo pristojnemu odboru. Kar zadeva postopek za seje odborov, se smiselno uporabljajo členi 3 (prisotnost drugih institucij), 4 (opazovalci), 8 (sklepčnost), 9 (predsedovanje zasedanjem), 16 (pravica do glasovanja in način glasovanja) in 29 (posvetovanje s civilno družbo).

PRILOGA II: Dolžina besedil

Za besedila, oddana v prevod in reprodukcijo, veljajo naslednje največje dolžine:

- Obrazložitvene izjave, pripravljalni delovni dokumenti in poročila misij za ugotavljanje dejstev: šest strani.
- Predlogi resolucij, ki so sestavni del poročil, in nujne zadeve: 4 strani, vključno z uvodnimi izjavami, a brez sklicevanj.

Stran pomeni besedilo, ki vsebuje 1 500 znakov (brez presledkov).

Ta priloga se lahko spremeni z navadnim sklepom predsedstva.